

Vaertlinck *contact*

Tijdschrift van de genealogische en heemkundige kring Vaertlinck vzw - Willebroek

Vaertlinck *contact*

Abonnement: 20 euro door starting op ondervermeld rekeningnummer

ISSN 1782-2785

Koninklijke Bibliotheek van België - Wettelijk depot nr. D/2011/12484/5

Secretariaat

Vaertlinck vzw | p.a. René Pattyn | Molenweg 24 | B-2830 Willebroek

Contact

tel. GSM 0477 266 537 | rene.pattyn@telenet.be | www.vaertlinck.be

Praktische gegevens

Ondernemingsnummer 881 351 205

IBAN BE94 7512 0635 5214 | BIC AXABBE22

Erkende culturele vereniging Willebroek: culw083

De vereniging staat los van alle filosofische en ideologische strekkingen

Bestuursleden

Annie Van Dessel (Voorzitter)

Jan Peeters (Ondervoorzitter)

Gust Van Auwenis (Ere-voorzitter)

René Pattyn (Secretaris)

Guido Van Humbeeck (Peningmeester)

Leon Bernaerts

Natalie Geuens

Rik Van der kriecken

Vaertlinck vzw is lid van

Koninklijke Vereniging voor Natuur- & Stedenschoon vzw

Colofon

Op de cover

Postkaart van de begraafplaats te Willebroeck aan de Dendermondsesteenweg rond 1905.

Vooraan rechts zien we het grafmonument van Améric Peeters, die eigenaar en brouwer was van de brouwerij "Den Arend". Op de achtergrond, staat het grafmonument van de familie Louis De Naeyer.

Editie

Jaargang 17 | nr. 1 | januari-februari-maart 2022

Werkten mee aan dit nummer

René Pattyn
Annie Van Dessel
Leon Bernaerts
Rik Van der kriecken
Jan Peeters
Ward Goossens
Natalie Geuens

Vormgeving

Natalie Geuens

Eindredactie

Annie Van Dessel
René Pattyn

Verantwoordelijke uitgever

Annie Van Dessel
Voorzitter
Tisseltsesteenweg 92
B-2830 Willebroeck

Redactieadres

Molenweg 24
B-2830 Willebroeck
info@vaertlinck.be
www.vaertlinck.be

ISSN 1782-2785

Koninklijke Bibliotheek van België - Wettelijk depot nr. D/2011/12484/5

Alle rechten voorbehouden. Het overnemen van teksten of beeldmateriaal kan slechts gebeuren mits schriftelijke toelating van de auteur en vermelding van het tijdschrift Vaertlinck Contact, jaargang en nummer. Elke auteur is individueel verantwoordelijk voor de inhoud van zijn of haar artikel.

Voorwoord

Aan onze trouwe en gulle abonnees,
Fijn dat u er weer bij bent! Dank u wel...
Hierbij heeft u ons eerste nummertje van
Jaargang 17, van 2022 in handen.

Ook een aangenaam nieuwsje is dat we op
12 februari 2022 ons Documentatiecentrum
weer konden openen. Vanaf nu – zoals in vroeger
tijden - elke 2de en 4de zaterdag van de maand,
tussen 9 uur en 12 uur "vrije toegang", maar nog
steeds volgens de geldende Covid-regeltjes.
Laten we er samen iets moois van maken!
Uw ontdekkingen, suggesties en ideetjes zijn
steeds welkom. Ook helpers/medewerkers zijn
welkom...

Veel lees- en kijkgenot en maak er een mooie,
gezellige lente van ...

De redactie

Inhoud

Gemeente versus brouwer Van Roey (2)	2
Burgerlijke ongehoorzaamheid van alle tijden	8
Feestelijkheden te Blaasveld	9
Rita Coullier (2)	12
Parochie kerk H. Familie te Willebroeck	16
Van bezetting en bevoorrading	20
Het echtpaar Ellegiers	24
Chirurgijn uit Blaasveld	27
De ijsheiligen	30
Spoorlijn Mechelen-Terneuzen (overeenkomst)	32
Ere- en steunende leden	35
Oproep Vaertlinck	36
Advertenties	36

Gemeente versus brouwer Van Roey te Blaasveld

Vervolg van de vorige editie van Vaertlinck Contact

Een lange stilte volgt. Pas op 25/06/1893, dus jaren later, laat de weduwe zich terug horen. Ze vraagt een onderaardse waterbuis te mogen leggen in de Keefstraat dienend tot waterleiding van de brouwerij naar haar nieuwe woning. De gemeenteraad is "van gevoelen" de vraag toe te staan op voorwaarde dat alle kosten voor het aanleggen en eventueel latere opbreken voor herstellingen of verbeteringen voor haar rekening zijn. En de gemeente moet te allen tijde alle opgravingen en ontgravingen mogen doen en alles in de vorige staat herstellen ook op haar kosten. Het college krijgt de opdracht de diepten te bepalen en voor de uitvoering te zorgen.

Geïdealiseerde, niet realistische afbeelding van de brouwerij.

Nieuwe verwickelingen dienen zich jaren later aan. Op 27/04/1896 komt de gemeente via schriftelijke getuigenissen te weten dat de weduwe Van Roey opnieuw de bornput heeft geopend die gedeeltelijk op haar grond en op grond van de gemeente ligt in de Keefstraat. Bij het aanleggen van de steenweg heeft ze die moeten vullen en de gemeente heeft als gevolg van het vonnis van de rechtbank van Mechelen hiervoor een vergoeding betaald. Toen, op 9 november 1884, was haar aanvraag om de put opnieuw te openen niet toegestaan. De gemeente laat de put opnieuw vullen of laat hem open als de weduwe en kinderen terugbetaling doen van de door de gemeente aan hen gedane vergoeding. Tevens moet de gemeente het recht behouden het gedeelte van de gegraven put op zijn grond te laten verdwijnen.

Ongeveer tien maanden later op 14/02/1897 ontvangt de gemeente een brief van de familie over de bornput. Wegens het niet toekomen van de nodige inlichtingen werd verdere bespreking verschoven naar de volgende gemeenteraadszitting.

Eindelijk op 28/02/1897 komt er een verslag toe van meester metser Carolus Ludovicus Doms te Blaasveld over zijn onderzoek over de geopende bornput. Hieruit blijkt dat de erfgenamen Van Roey de bornput opnieuw hebben geopend op de grond van de gemeente langs de Keefstraat over een uitgestrektheid van 32 centimeter. Stilzwijgend hebben ze opnieuw de put open gedaan zelfs tot onder de grond van de straat van de gemeente en er opnieuw gebruik van gemaakt. Zo hebben ze natuurlijk het vonnis "verbeurd". Klaar en duidelijk bewijst dit nu dat ze onrechtmatig een schadevergoeding verkregen hebben voor de vernietiging van de put. Ze gebruiken deze immers opnieuw! Dus beslist men de schadevergoeding terug te eisen maar met intrest. Het gedeelte op grond van de gemeente

moet onmiddellijk gevuld worden en terug ter beschikking van de gemeente gesteld worden. De weduwe en kinderen worden uitgenodigd(!) dit uit te voeren.

Oude bornput

Op 07/03/1897 bericht dat de gebroeders Urbanus Joannes en Franciscus Cyrillus Van Roey, ze treden nu meer op het voorplan, de bornput zullen vullen. De raad neemt dit aan en over de vergoeding voor hun verbeuring van het vonnis zal onderhandeld worden.

De soap gaat verder. De broers willen niet volledig voldoen aan de eisen van de gemeente. Op 25/03/1897 wordt er gestemd over het voorstel de put te vullen zodat er geen nadeel voor de gemeente kan uit voortvloeien. Ook over het terug eisen van 200 fr. voor het gebruik tot nu van de put

en het verbeuren van het vonnis. Zes stemmen voor, een onthouding. De zaak zal via het gerecht afgehandeld worden. Er wordt ook bericht dat de gebroeders bij het bouwen van hun huizen in de Keefstraat niet op de afstand en volgens de lijnrichting van het goedgekeurd plan gebouwd hebben.

Bericht aan de Raad op 01/04/1897 via een brief van advocaat Sneyers wegens de broers Van Roey brouwers met de opmerking dat door de broers nopens de bornput geen overtreding bestaat tegen het vonnis door de rechtbank te Mechelen op 04/07/1884 uitgesproken. En dat ze het gebruik van het niet onteigend gedeelte van de put behouden hebben en dat dus de vraag van de gemeente tot teruggaaf van de vergoeding van 200 fr. in 1884 betaald niet gegrond is. Nu beslist de Raad de beraadslaging van 25/03/1897 ten uitvoer te brengen en dit aan de gebroeders te melden. Hier krijgen we eindelijk meer details over bepaalde feiten in het verleden! Volgens mededeling zouden de broers hun huizen aan beide zijden van de Keefstraat hebben geplaatst en bestaat twijfel over het juist volgen van de bij koninklijk besluit goedgekeurde lijnrichting opgemaakt door de heer Rollier ingenieur te Mechelen op 10/01/1882. De ganse straat moest een breedte van 10 meters hebben en de gebouwen moeten een evenwijdige afstand houden van 5 meters van het midden van de steenweg. De gemeente heeft die verplichte lijnrichting aangegeven voor het begin van de bebouwingen. Het plan en de meting daarvan is opgemaakt door de gezworen landmeter Lettani te Willebroek waarbij vastgesteld is dat zowel over het huis aan de noordzijde als aan de zuidzijde (van Urbanus Joannes Van Roey) aanmerkingen te maken zijn over de verplichte afstand door het plaatsen van plinten. Inlichtingen zullen genomen worden over eventuele uitzonderingen met mogelijke regeling. De gemeenteraad heeft de nodige inlichtingen ontvangen waaruit overtredingen blijken en gaat met de belanghebbende U.J. Van Roey in onderhandeling hetzij in der minne of via het gerecht.

03/05/1897: Brief van advocaat Jules Nobels gelast met de zaak van de bornput Van Roey dat hij een afschrift van het vonnis daarover ter griffie zal vragen om volgens dit zijn gedacht te kennen te geven. Hij besluit dat de gemeente zich steunend op het vonnis van 1883(?), Van Roey zou dagen in uitvoering van het vonnis en toelegging van de put te eisen met bovendien een schadevergoeding van 200 fr. of een andere door de rechter te bepalen. Het gemeentebestuur houdt voet bij stuk en handhaaft de beslissing van 25/03/1897.

Advocaat Nobels vermeldt op 11/07/1897 dat advocaat Sneyers van de heren Van Roey een minnelij-

ke overeenkomst aanbiedt van 100 fr. en het vullen van de put op gemeentegrond "om alle de kwestien met de Gemeente uit den weg te ruimen". Met 4 stemmen en 1 onthouding besluit men zich te houden aan besluit van 25/03 en om de verbeuring van de lijnrichting erbij te voegen moeten de gebroeders de proceskosten wegens de advocaten door de gemeente reeds gedaan, bekostigen.

Slechts op 09/03/1899 geeft men voorlezing van de besluiten over zaak Van Roey versus Gemeente. Wat betreft de bornput: die werd in 1884 gevuld door de gemeente in bijzijn van de verweerders en die hebben sedertdien geen enkele opmerking gemaakt en namen dus aan geen schade geleden te hebben. Later hebben ze opnieuw de put geopend, niet enkel wat hen toebehoorde maar gans de put buiten de fondementen van het nieuwe huis, dus op de eigendom van de gemeente en onder de openbare weg zoals dat kan bewezen worden door getuigen en door hun brief van 30/01/1897. Hierin erkennen ze het gedeelte op de gemeentegrond geopend te hebben. De gemeente heeft alleen maar het deel van de put op zijn grond "tot nazicht van de gesteltenis van de fout" opnieuw geopend wat door getuigen kan bevestigd worden. Hierdoor kan "geene inzakking van het huis nr. 208^b plaats gehad hebben, dat de sterkte niet ontnomen is, alsook de gevel niet gebersten is". Getuigen kunnen bevestigen dat de barsten vroeger bestonden. Wat de uitsprongen aangaat: huis nr. 230^d en de gebouwen zijn niet opgericht in 1893 maar wel datgene recht over de woning bewoond door Cyrille Van Roey. Waarover het gaat wel 2 jaar later. Het gemeentebestuur kon enkel op die plek de afstand komen aanduiden dat het gebouw moest verwijderd blijven van de steenweg. Het plan van de lijnrichting was immers door het koninklijk besluit "gearresteerd", maar nooit heeft men een aanvraag ontvangen om op of over de openbare weg te bouwen. De gemeente heeft dan geen andere reglementen nodig om zich op gemelde lijnrichting te steunen. En de uitsprongen zijn bij het bouwen nooit toegelaten en de rechten van de gemeenten zijn nooit ontzegd. Is dat geen felle argumentatie en repliek van het gemeentebestuur?

Intussen zijn we 11/02/1900. Nog eens bespreking van het onderhandse schrift van 06/07/1893 waarbij het college de toelating gegeven heeft aan de weduwe en kinderen Van Roey een onderaardse waterbuis te leggen in de Keefstraat dienend tot waterleiding van de brouwerij naar hun nieuwe woning. De gemeente heeft het recht die machtiging te allen tijde in te trekken en de buis te doen of te laten ontruimen op hun kosten. Heer Van Baelen stelt voor de werken te laten bestaan maar volgens de strikte voorwaarden. Gemeenteraadslid Van Delm is voor ontruiming en vernietiging. Eerste voorstel wordt verworpen 4 tegen 4, tweede voorstel aangenomen met 5 tegen 1 en onthouding van mr. Van Baelen en burgemeester Lefebvre. Familie Van Roey wordt ingelicht over de beslissing en de andere voorwaarden van de toelating besproken. Hij met ze voor 31/03/1901 na komen. Cyrille Van Roey brouwer vraagt ook een voetpad of trottoir aan te leggen voor zijn huis in de Keefstraat. Wordt in principe toegestaan mits doorgeven van de nodige breedte, lengte en andere wijze van uitvoering. Over de aanmerkingen van de gebroeders over de gebouwen Schelkens en De Smedt, daarover wil de Raad zich nu niet uiten.

De broers vragen op 02/05/1900 aan het Schepencollege de plaatsing van een nieuw stoomtuig voor hun brouwerij waarvan de verkoper A. Bollinckx uit Brussel is.

07/05/1900 Opgegeven info door Van Roey over het te leggen voetpad voor zijn woning: lengte ongeveer 11 meters, breedte 1 meter 10 cm en circa 8 cm boven het middenpunt van de steenweg. Dit wordt toegestaan op voorwaarde dat hierdoor geen ongemakken ontstaan.

Geïnformeerde burgers hebben weer bezwaarbrieven tegen het stoomtuig ingediend bij het Sche-

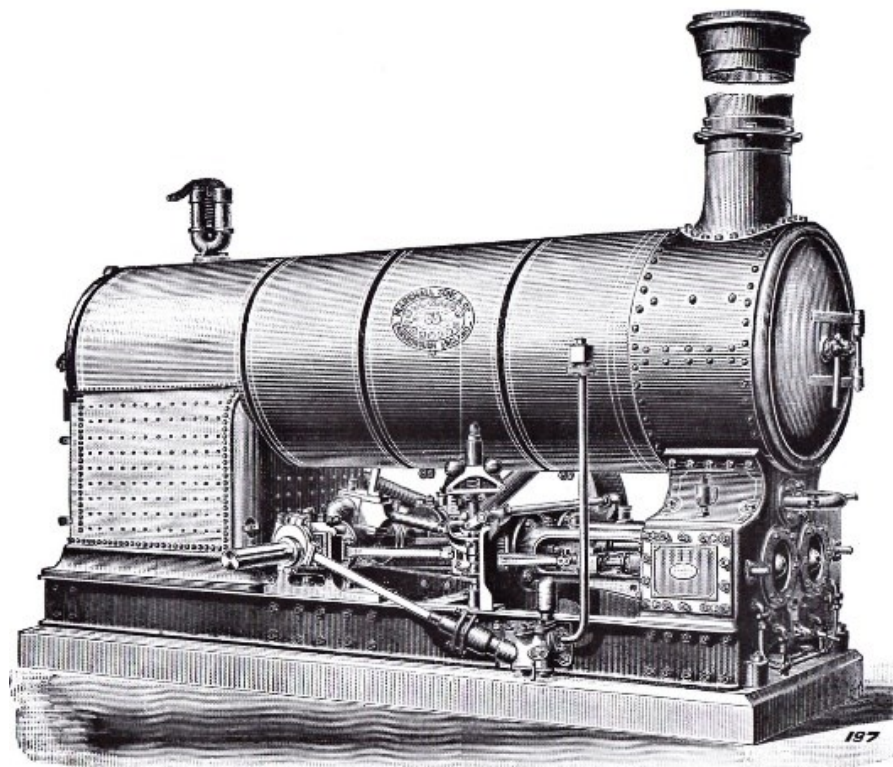
Aan de Heer Burgemeester en Schepenen
 der gemeente Middel
 Mynheeren
 Na gezichte hebben het afschrijven
 welke mij is toegezonden aangaende
 het beschrijven van de stoomtuig
 heb ik gevonden dat de familie van
 Roey niet bereyft is naar de
 uitspraak
 ten 1. er is geen Naldonide Schuur om
 het stuur te doen en het in de
 lucht verschijnt en bestaat die
 niet van Roey in geveer van vier
 oag brand te hebben van de sprookel
 Meer welke dag en mecht over de
 huizen zullen heen vliegen.
 ten 2. en mecht het same gebouwen door
 makelijchap of slechte verzorging
 of door brand het stoomtuig ont
 ont ploffen welke verwondingen zoude
 niet kunnen doen in den omtrakt en wie
 zal dan de werantwoordelykheid op zich
 nemen. Zoo des Mynheeren geliefing op
 deze 2 punten van Naldonide antwoorden
 geven van Roey ik content
 gruite in allen met recht
 J. Desmedt

pencollege op 12/08/1900. Vooral Ign. Desmedt schilder, maar
 ook Martinus Grégoir herbergier en Joseph De Borger metser her-
 bergier. Enkel de weduwe De Keyzer – Fierens gaat akkoord mits
 voorwaarde van eventuele vergoeding bij schade.

Beslissing door Schepencollege op 26/08/1900: comodo en in-
 comodo over het stoomtuig ditmaal van 8 PK. Het onderzoek
 ging door op zondag 06/09/1891. Het betrof een toestel "De
 Meulemeester" van 25 hectoliters om de rijst de koken en te
 plaatsen in de bierbrouwerij Keefstraat nr. 16 (nieuwe numme-
 ring) met plans.

Op 31/08/1900 wordt zelfde vraag met bijgevoegde plannen en
 tekening van de heren Van Roey behandeld door de gemeente-
 raad om het nieuw stoomtuig van 8 paardenkracht te mogen

plaatsen in een door hen gebruikt gebouw gelegen te Blaasveld in de Keefstraat. Maar er zijn hierte-
 gen bezwaren ingediend zoals hier voor vermeld door Ignatius De Smedt, Martinus Grégoir, Josephus
 De Borger en door Joanna De Keyzer weduwe Guilielmus Fierens herbergierster, allen wonend te
 Blaasveld op minder dan 10 meter verwijderd van de voorziene plaatsing. Er moeten ook maatrege-
 len genomen worden om de schouw voldoende hoogte te geven (voorgeschreven door een koninklijk
 besluit). De gebroeders mogen het "stoomtuig" plaatsen op voorwaarde dat de schouw de aangedui-
 de hoogte zal bereiken te bepalen door de ingenieur overste van de dienst van de stoommachines.

Voorbeeld van stoommachine met ketel

Advocaat van de gemeente mr. Nobels meldt op 24/02/1901 dat de voorzitter van de rechtbank nog-
 maals aanspoort tot verzoening tussen de partijen omwille van zeer ingewikkeld en "eene der groot-

ste kwestie van recht waarover de rechtbank zal te oordelen hebben, te weeg brengt en aanleiding geeft tot verbreking langs beide kanten". Er zijn maar vijf leden aanwezig, maar om te beslissen is het nodig dat de Raad voltallig is. Dus verschuiven naar volgende zitting. Vandaag zijn de problemen waar de rechtbank uitspraak moet over doen heel wat ingewikkelder!

De voorzitter van de rechtbank heeft dan op 24/03/1901 voorgesteld om van het geding tegen de heren Van Roey ingespannen af te zien op voorwaarde dat ze de kosten van het geding betalen. Advocaat Nobels schrijft dat advocaat Sneyers te kennen geeft dat ze om in der minne een einde te stellen aan het geding ze de kosten zullen betalen als de gemeente afziet van het geding. Er wordt 5 tegen 1 stem het volgende beslist: verder zetten van het geding heeft voor de gemeente geen voordeel. Dus kan de huidige toestand van de gebouwen van Van Roey in de Keefstraat behouden worden en men zal het geding niet verder zetten. Nog vraagt Cyrille Van Roey om 4 huizen te bouwen langs de provinciale steenweg op een perceel grond wijk B deel van nummer 265^a met bijgevoegd plan. Toelating wordt gegeven op voorwaarden door de hogere overheid te bepalen.

De strijdbijl lijkt jaren begraven. Maar vragen is vrij. Dus doet Fr. Cyr. Van Roey bierbrouwer op 17/03/1907 aanvraag een magazijn te mogen bouwen "in vooruitkoming over de scheidingslijn, aangeduid in rooden inkt op het lijnrichtingsplan der gemeente". Dat plan is bij koninklijk besluit goedgekeurd in 1882. Daarop is de te bouwen plaats aangeduid aan weg nr. 8 die de opening vormt tussen punt N en het gebouw nr. 231^α van het kadaster van Blaasveld. Redenering van de Raad is dat er weinig kans bestaat dat het laatst genoemd gebouw zal afgebroken worden en indien de aanvrager het lijnrichtingsplan moet volgen, dan zou aan de tegenovergesteld hoek van punt N aan gebouw nr. 231^ζ een insprong ontstaan wat een lelijk uitzicht aan de straat zou geven en wellicht de openbare gezondheid schaden (niet opgegeven hoe). Cyrillus krijgt dan ook toelating het magazijn te bouwen over de scheidingslijn maar moet de zwarte lijn volgen op het plan tussen punt N en zijn gebouw nr. 231^α. In geval van afbraak van de voorgevel van dit laatste gebouw zal hij bij nieuwbouw hetzelfde op de lijnrichting moeten bouwen en de voormuur van het toegelaten magazijn moeten afbreken en in de "achteruittrekking" op de lijnrichting heropbouwen.

Maar het kan verkeren. Op 18/04/1909 brengt de Raad hulde aan de nagedachtenis van Franciscus Cyrillus Van Roey, gemeenteraadslid sedert 1904, plots overleden te Blaasveld op 12/04/1909. Dat hierdoor "aan de gemeenteraad eener zijner dienstveerdigste en met talrijke bestuurlijke kennissen begaafde leden is ontrukkt. Zijn overlijden heeft dan ook in het gemeentebestuur eene leemte gebracht dewelke lang zal gevoelt worden vermits hij door de rang welke hij in de maatschappij bekleede en zijne uitmuntende hoedanigheden nog talrijke diensten aan de gemeente zoude kunnen hebben bewijzen". Een brief van rouwbeklag zal aan de familie bezorgd worden. Was zijn functie van gemeenteraadslid reden geweest van de schijnbare vrede?

Het verslag van 16/08/1909 leert ons dat nu Urbanus Joannes Van Roey, broer van Cyrillus (en ook nu mijn grootvader J.B. Edmondus Bernaerts) opnieuw verkozen is (ook in 1903) en op 6 juni 1909 de eed aflegden als gemeenteraadslid (tot 1912). In 1885 was Van Roey medeoprichter van de fanfare "De vrienden van 't Recht". Verdere moeilijkheden met de gemeente bleven uit. Tot het noodlot toesloeg. De oorlog brak uit.

Ruïne van kerk en brouwerij (archief François De Pauw)

In de maand september 1914 werd definitief een kruis gemaakt over de stoombrouwerij De Rode Leeuw van de familie Van Roey. Evenals de kerk van Blaasveld was ze terdege toegetakeld zoals te zien op bijgevoegde afbeelding (Stadsarchief Antwerpen 136194) en werd niet heropgericht. Zo kwam er een einde aan een stukje geschiedenis over Blaasveld, tevens een stukje familiegeschiedenis.

Burgerlijke ongehoorzaamheid, van alle tijden

Regelmatig horen wij op zondag in het nieuws dat er een betoging georganiseerd is tegen de maatregelen genomen ter beteugeling van de COVID19-epidemie. En ieder interview haalt een andere reden naar voren.

Er is echter niets nieuws onder de zon.

De Franse bezetter drukte in 1795 zijn willetje (lees: zijn wetten) door:

De religies werden verboden, de kerken werden gesloten en men kon zijne kleine niet meer laten dopen. De Fransman had wel door dat de mensen gewoontedieren waren, en voerde daarom de Burgerlijke Stand in. Met andere woorden, de ouders konden nog altijd hun kind “vertonen”, ware het niet dat het op het gemeentehuis gebeurde.

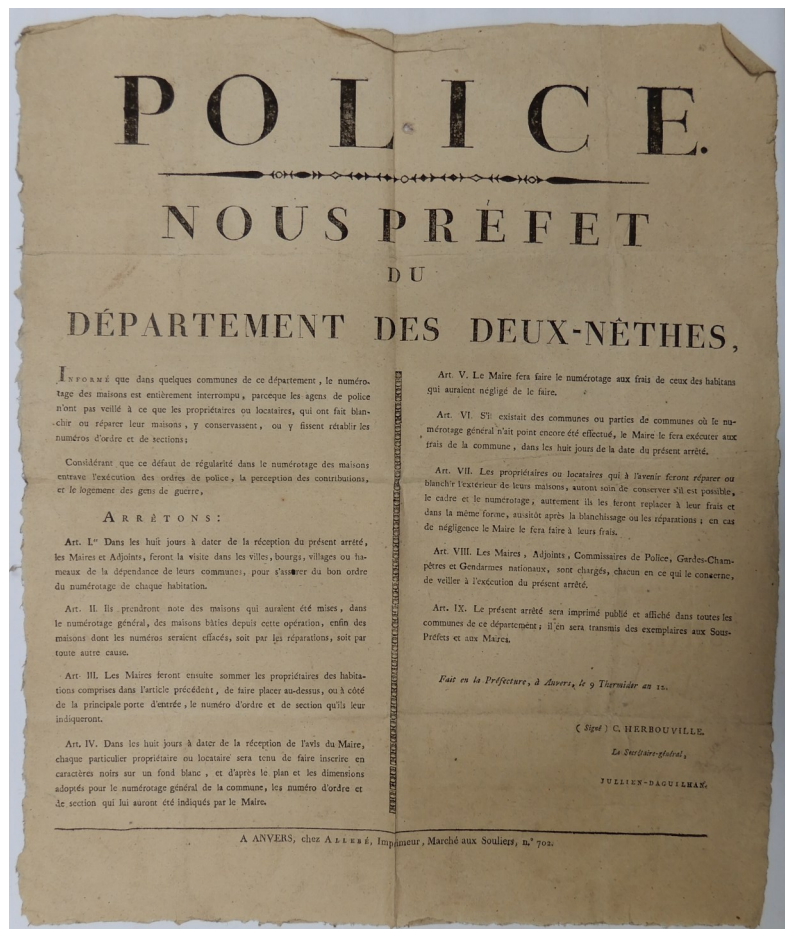
Namen wij toen genoegzaam aan wat de bezetter ons voorschreef? Neen.

En het verzet nam verschillende gedaanten aan. Twee voorbeelden:

In Zemst werd de eerste door de Fransen aangeduide gemeentesecretaris na een paar jaar ontslagen. Wat had de goede man gedaan (of net niet gedaan)? Eén van zijn taken was de akten van Burgerlijke Stand op een correcte manier op te maken. En? de ene keer ontbrak een naam, de andere keer een datum, nog een andere keer ontbrak een handtekening. Resultaat? Zijn opvolger diende het volledige kanton af te gaan, huis per huis, om alle geboortes en overlijdens opnieuw te noteren. Deze “klad” register is nog terug te vinden op het gemeentehuis in Zemst. Hierin vind je naast de notatie van de geboorte of het overlijden, ook twee getuigen die toevallig aanwezig waren. Nadien werden deze gegevens opnieuw opgeschreven in een originele akte, met telkens de twee zelfde getuigen van de herberg van de overkant van de straat.

Een ander voorbeeld kwam uit Willebroek van de prefect van het Departement der Twee Netten, gericht aan alle gemeentebesturen:

Hierin wordt aangemaand het ganse dorp of de ganse stad te bezoeken om na te gaan of de huisnummering van iedere woonst nog correct aangeduid is aan de gevel “nadat deze hersteld of opnieuw gewit werd”. Iedere bewoner die in gebreke werd gesteld, diende binnen de 8 dagen het huisnummer en de sectie aan te brengen naast de voornaamste toegangsdeur, in zwarte letters op een witte achtergrond. Wanneer vastgesteld werd dat er geen gevolg werd gegeven, zal de huisnummering uitgevoerd worden door de gemeente, op kosten van de bewoner.

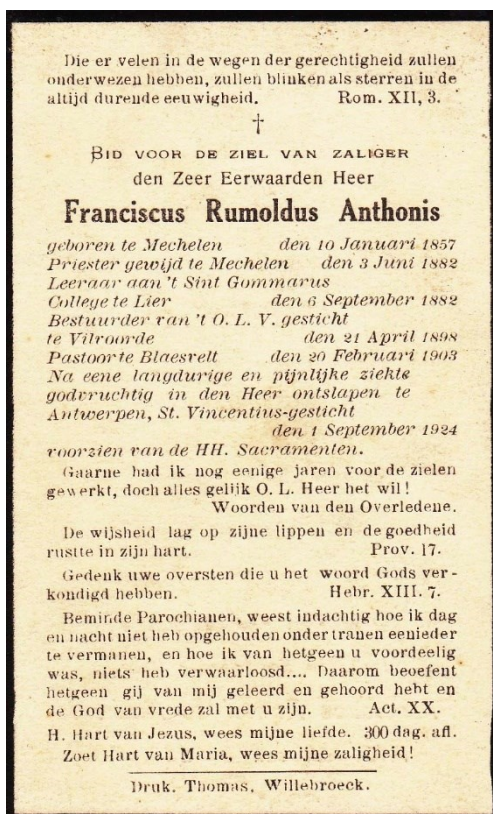
Feestelijkheden te Blaasveld

Inhaling van Z.E.H. Anthonis, als pastoor te Blaesvelt.

Op donderdagnamiddag 26 februari 1903 had in het vreedzame en bekoorlijk dorpje Blaesvelt, de plechtige inhaling plaats van de nieuwe herder M. Anthonis.

Doodsprentje (archief Leon Bernaerts)

Het weer was tijdens de voormiddag zeer regenachtig en men vreesde dat de feestviering in het water zou vallen, echter rond de middag klaarde het hemelgewelf op en de lieve zon kwam tevoorschijn, dit bracht een ganse omkeer in de gemoederen van het volk, dat immers nog aan het twijfelen was aan de goede afloop van de inhaling.

Wel loeide de wind nog hevig en werden vlaggen en wimpels afgerukt, toch dit belette niets aan de rondgang van de prachtige en heel mooie stoet, die ongehinderd zijn weg door de gemeente kon voortzetten.

Het was ruim kwart over drie als de nieuwe herder vergezeld van Z.E. Heer deken van Boom, M. Beten, en zijne getuigen de Eerw. Heer Julien Sterckx, onderpastoor van de St-Pieterskerk van Leuven en Eerw. Heer Verhaegen, bestuurder van het St-Jan Berchmanscollege te Diest, in een rijtuig kwamen aangereiden en aan de beek, de grensscheiding van Heffen en Blaasveld, door de gemeenteraad, het kerkfabriek, het armenbestuur en verschillende bijzondere personen welkom werd geheten.

Tussen deze personen merken we vooral op de aanwezigheid van M. Cauwenberg, volksvertegenwoordiger en burgemeester van Lier, ridder de Wargny, de heren Lefebvre, met de volksgezinde volksvertegenwoordiger en burgemeester van Blaasveld op de eerste rij, ook waren er verschillende burgemeesters van de omliggende gemeenten, de E. P. Denys, van het klooster der Ossenmarkt (Antwerpen), en een overgroot getal geestelijke uit Mechelen en omliggende gemeenten.

De heer burgemeester Lefebvre verwelkomt in naam van de bevolking en gemeenteraad, heel hartelijk de nieuwe herder en drukt de innige wens uit, dat het gemeentebestuur en het geestelijke bestuur altijd in de beste en eensgezindheid zullen samen werken voor het welzijn en geluk, zowel op stoffelijk als geestelijk gebied van de inwoners der gemeente.

Hij hoopt dat de goede verstandhouding tussen beide besturen, vele jaren mag voortduren voor de bloei en vooruitgang van Blaasveld en tevens ook voor de godsdienstige gevoelens van de bevolking.

Hij sluit zijn mooie verwelkoming onder de luide kreet "Leve onze nieuwe herder".

Diep geroerd door deze toespraak bedankte Z.E.H. Anthonis het gemeentebestuur en de bevolking van zijn nieuwe parochie, hartelijk voor het heerlijk onthaal, dat hij bij zijn intrede mag ontvangen en zegt met Godsgratie alles in het werk te stellen om zijn plichten en kwijten en tevens de voorbeeldige voetstappen van zijn waardige voorganger te volgen. Hij maakt daarna kennis met de leden van het kerkfabriek en het armenbestuur, die hij insgelijks bedankt voor hun deelname en hun talrijke aanwezigheid bij zijn inhaling.

Daarna zet de stoet zich terug in beweging en vanaf de "beek" tot aan de "kerk", op een afstand van meer dan twintig minuten, staan wel duizenden toeschouwers om de nieuwe herder luidop te begroeten en hem het welgemeende "Welkom" toe te roepen.

Overal zijn de woningen versierd en aan al de huizen, hoe klein ze ook mogen zijn, hangt een vlag. Aan gedichten en jaarschriften, heilschriften is er ook geen gebrek.

In de beste omstandigheden, en onder het gebulder van een kanon en het luiden van de kerkklokken, verplaatst de stoet zich naar de kerk, nabij de pastorijs staan de schoolkinderen op een lange rij en het is hier dat M. Heyvaert gemeente hoofdonderwijzer de volgende woorden tot de nieuwe herder richt:

Eerwaarde Heer Pastoor

"In naam van het onderwijzend personeel uwer parochie, kom ik U heden, op deze mooie dag uwe inhuldiging, de uitdrukking onzer hulde en verkleefdheid aanbieden. De opvoeding der jeugd, achtbare Herder, moet noodzakelijk tot grondslag hebben de ontwikkeling der godsdienstige gevoelens. Te allen tijde hebben wij getoond, dat wij dit grondstelsel begrepen en hebben wij het steeds toegepast. Niets gaat ons zo zeer ter harte dan de kinderen te zien opgroeien in het beoefenen hunnen alzijdige plichten. Wij zullen op deze weg blijven voortgaan, mijnheer Pastoor, doch om het doel dat wij beogen, met goeden uitslag te verwezenlijken, hebben wij uwen kostelijke raad en uwe medewerking nodig. Wij zijn overtuigd, dat beide ons niet zullen ontbreken, en dat wij altijd in U een steun zullen vinden, om onze jeugd tot deugdelyke Christenen, deftige burgers en ware vaderlanders op te leiden."

"Welgemeend roepen wij U vandaag toe: Leve onze Heer Pastoor".

Daverend applaus begroette deze mooie redevoering. Daarna nemen er nog twee scholieren het woord, en na deze scholieren welgemeend bedankt te hebben voor hun toespraakjes, ging men verder naar de kerk.

Na de gebruikelijke ceremoniën in de kerk, besteeg Z.E. Heer Deken de kansel en hield voor zijn talrijke toehoorders de volgende toespraak:

"Mijne waarde aanhoorders, over enige dagen heerste er hier in uwe gemeente rouw en verslagenheid, uwe gevierde heer Pittoors pastoor deze parochie, had het tijdelijke met het eeuwige verwisseld. Over dertien jaar was hij met zoveel iever en moed voor het goede tot u gekomen, om in uwe omgeving voor godsglorie te arbeiden, doch de ziekte ondermijnde zijn krachtig gestel en nam hem uit uw midden. De goddelijke voorzienigheid zij gezegend. Ik moet hem dank zeggen voor al het goede dat hij in uwe parochie heeft gesticht. Gij waard met droefheid tegenwoordig bij zijne begrafenis en gij voelde met smart het groot verlies van den dierbare afgestorvene, die een beter leven was ingetreden, om bij God het loon te ontvangen zijner goede werken. Ik breng hier nogmaals een welverdiende hulde aan dien edelen dienaar Gods, die thans in vrede rust bij de Heer. Waarde Parochianen

van Blaesvelt, door dit pijnlijk afsterven, waart gij wezen geworden en verlangt gij naar een nieuwe zielenleider, en die vader en leider is u vandaag geschonken. Gij hebt hem met vreugde en blijdschap in uw midden ontvangen. Hij is u van Mechelen toegekomen waar hij het levenslicht ontving. Zestien jaar bracht hij als leraar door in het Sint-Gummarus gesticht van Lier, waar hij de genegenheid en achtting won zijner collega's en studenten en door werkzaamheid en deugden schitterde. Zijn Eminentie de Kardinaal Aartsbisschop, overtuigd van zijne talenten en kennis, stelde hem aan het hoofd als bestuurder van het O.L.V. gesticht te Vilvoorde. Daar ook kon men zijnen iever en werkzaamheid weldra opmerken. Hij deed meer dan hij verplicht was te doen en bewees nog bovendien buitengewone diensten aan andere gestichten. Inwoners deze goede parochie, gij hebt een goede herder wedergevonden. Gij hebt uwe woningen versierd om hem te lonen en blij vol zijne intreden te feesten. De welkom groeten klinken hem tegen uit aller monden en wij, wij delen in uwe overgrote vreugde en wij roepen tevens: Heil en zegen over u allen. Gij vooral, die hem zo luisterrijk en blij vol hebt ingehaald, toont hem thans dat gij hem waarlijk lief hebt. Hij, van zijnen kant, heeft u reeds zijne liefde geschonken. Geven God dat deze liefde nog vuriger mag worden. Wat kan ik u nog meer wensen? Liefde baart vrede, vreugde en wederzijdse vertrouwelijkheid. Gij zult hem lief hebben als een tedere vader, elke dag zult gij hem gedenken in uwe gebeden. Hij, van zijne kant, zal u, al de dagen zijns leven, het woord Gods verkondigen, het brood der engelen toedienen. Met vaderlijke tederheid zal hij u in ellende, smart en ziekte bezoeken, om u troost en heil te brengen, en in uwe laatste ogenblikken zal hij u voorbereiden om vreedzaam en zalig het eeuwige leven binnen te treden. God heeft hem voor u hier geroepen, betrouw op hem, hij zal u in bange tijde sterken. Lieve parochianen, gij zult tegenover hem trouw uwe plichten vervullen. Gij zult hem herkennen als de afgezant des hemels, door God u geschonken. Gij zult gelijk de goede schapen wezen. Zij kennen hunnen herder. Uit het diepste mijns harte dank ik God, dat hij u zulke goede herder heeft geschonken. Bemint hem zoals hij u lief heeft. Komt met blij gemoed naar zijne woorden luisteren, want gij zult in hem de plaatsvervanger van Jezus Christus vinden. Gods, zegen zal als dan noch aan u noch aan den vader ontbreken. Goede almachtige God, gij die ons allen vader zijt, blik goed gunstig neder op de nieuwe herder, zie neder op uw huis en zijne dienaren. Zegen het werk dat hij hier op dit ogenblik begint, en dat zijn arbeid hier rijke vruchten mag dragen. Heer, zegen dit volk, dat door zijne liefdebetuigingen jegens zijnen herder toont, dat het u trouw is. Maak, o Heer, dat het eens met zijnen leider verenigd weze in uwen schonen hemel, om daar voor alle eeuwigheid te zingen: TE DEUM LAUDAMUS."

Deze toespraak maakte diepe indruk op al de aanwezigen, en menige traantjes van ontroering werden aan het oog weggevaagd.

Na het Te Deum, eindigde de plechtigheid in de kerk en gingen de genodigden naar de pastorij. De bevolking feestte nog tot laat in de avond.

Uit welke familie kwam pastoor Franciscus Rumoldus Anthonis?

Hij was blijkbaar het oudste kind (enige kind???) en werd in Mechelen geboren om 1 uur 's nachts op 10 januari 1857.

Zijn vader, Louis Anthonis, was bakker en 28 jaar oud (° 27 maart 1828) bij de geboorte van zijn zoon en hij kwam uit Aarschot. Toen zijn zoon geboren werd, woonde de familie in de Egmontstraat nr. 7, te Mechelen.

De moeder van pastoor Anthonis was Catherine Jacqueline Louise Verhaegen, 33 jaar oud, geboren in Mechelen op 24 augustus 1823 († te Mechelen op 3 februari 1875).

De geboorte werd aangegeven door zijn vader, zijn oom Franciscus Rumoldus Verhaegen, die kleermaker was en door herbergier Franciscus Van Rompaey.

Zijn ouders huwden te Mechelen op 15 november 1854. Zo kennen we ook de grootouders van pastoor Anthonis. Zijn vaderlijke grootvader was Joseph Anthonis en bij het huwelijk van zijn zoon reeds overleden († te Aarschot op 26 januari 1843). Vaderlijke grootmoeder, Marie van den Bosch was kruidenierster in Aarschot.

Bij haar huwelijk was zijn moeder Catherine Verhaegen kantwerkster en ze woonde met haar ouders in de Hanswijkstraat. Haar vader was kleermaker Cornelis Joseph Verhaegen. Haar moeder, Marie Louise Van Nuvel zij was al te Mechelen overleden op 3 juli 1840.

Bronnen:

Gazet van Mechelen

Geboorteakte nr. 21 Burgerlijke Stand Mechelen

Huwelijksakte nr. 190 Burgerlijke Stand Mechelen

Overlijdensakte nr. 142 Burgerlijke Stand Mechelen

Bewerking: Peeters Jan

Rita Coullier – opsporing verzocht (deel II)

Op 28 november 1933 wordt Rita: Ridder in de Kroonorde. Zij krijgt deze eer van het Ministerie van Sociale Voorzorg en Volksgezondheid voor haar onophoudelijke inzet voor de burgers van Willebroek, sinds haar huwelijk. (Gazet van Mechelen, 28 november 1933.)

Hun drie dochters groeiden voorspoedig op.

Millie, nummertje twee van de tweeling, is de eerste die huwt.

Ze trouwt in Willebroek op 18 april 1936, met de drie jaar oudere Jean Dupont. Hij wordt de grote baas van de papierfabriek Louis De Naeyer. Ze krijgen drie kinderen Jacques, Alain en Martine.

Twee jaar later, in 1938, is er verdriet en vreugde in het gezin van Rita. Haar vader Hercule overlijdt in Sint-Niklaas op 6 april 1938. Hij wordt in Willebroek begraven. Zes maanden na het overlijden van haar grootvader verlaat het tweede vogeltje het nest, de jongste dochter Alida, je weet wel tijdens Wereldoorlog I in Londen geboren. Zij huwt als ze 20 jaar oud is in Willebroek op 15 oktober 1938 met Jan Schroeder. Ze krijgen een zoon en een dochter als nageslacht. Het zal haar enige huwelijk niet zijn. Haar tweede huwelijk is met Christian de Nicolaï de Nicolaï de Nicolaï de Gorhez (en ja, deze naam is juist geschreven!) op 12 november 1952 in Kensington, Engeland. Een man van adellijke afkomst, met een beschermd en bewaard gebleven kasteel. Hij overleed op 11 februari 1966 te Luik. Van dit huwelijk vonden we geen kinderen terug. Met Victor Adam huwt Alida op 19 februari 1967 in Luik, een jaar na dood van haar vorige man.

Als laatste kind huwt de eerstgeborene dochter, Elsie Peeters met Hugo Merckx uit Antwerpen. Ze huwen in Willebroek op 30 maart 1940, gaan in Antwerpen wonen en krijgen twee zonen.

Na 30 maart 1940 zal het onbezorgde leven niet lang geduurd hebben... Op 10 mei 1940 breekt de Tweede Wereldoorlog uit. De familie Peeters-Coullier was heel snel op de hoogte door hun contacten die ze hadden. Het besluit was vermoedelijk al vooraf genomen... ze zullen, zoals zoveel mensen,

wegvluchten uit België. De oorspronkelijke bedoeling was de Atlantische oceaan over te steken, richting Amerika. De enige die dat kon verwezenlijken was de jongste dochter Alida.

De andere familieleden gingen in auto's op weg, richting Marseille. Met het idee daar eveneens per boot de oversteek naar Amerika te maken, de tickets waren gereserveerd. De chauffeur van Robert Peeters zou een auto besturen. Maar hij weigerde te vertrekken zonder zijn vrouw en kind. Ze kwamen tot een overeenkomst. De uittocht kon beginnen... Door alle oponthoud en problemen onderweg, zijn ze gestrand in Biarritz, aan de Atlantische kust, maar nog ver uit de buurt van Marseille. Ze hadden de boot gemist, het laatste schip was al vertrokken. De slag om Frankrijk was volop bezig, de familie bleef nog even – voorlopig veilig - in Biarritz. Op 22 juni 1940 tekende Frankrijk de wapenstilstand met Duitsland en toen alles een beetje gekalmeerd was, keerde de familie terug naar Willebroek. Het zal niet zo eenvoudig geweest zijn als het nu klinkt.

In Willebroek vonden ze onder andere brouwerij Den Arend en het Casino gebombardeerd en uitgebrand terug (17 augustus 1940). Het levenswerk van De Dames- en Juffersbond en van de liberale Harmonie Sint Cecilia, die in het Casino ook hun thuisbasis had, was in puin en vlammen verdwenen. Erger, er waren een aantal leden overleden door het bombardement en heel wat woningen in de buurt van de brug over het kanaal waren vernield of zwaar beschadigd. Voor de tweede keer in hun leven kwamen ze thuis in de verwoeste gewesten...

In Willebroek, in het huis aan de Groene Laan 30, overleed een jaar later op 11 november 1941 Robert Peeters op 67-jarige leeftijd. Rita was weduwe en het leven gaat verder.

Na het overlijden van haar man Robert, schenkt Rita een wandelstok, geproduceerd door Howell in Londen, en een keramieken karaf rijkelijk versierd met zilverwerk, aan de gewezen privéchauffeur van haar man. Of andere bedienden ook tastbare herinneringen aan haar man kregen? Dat weten we niet. We weten wel dat de nakomelingen van de bewuste chauffeur, heden – 80 jaar later – deze voorwerpen nog steeds bewaren.

Nog tijdens de oorlog, drie jaar later in 1944, sterft de moeder van Rita in Sint-Niklaas. Zij wordt overgebracht naar Willebroek en begraven bij haar man Hercule Coullier.

Er wordt in 1956-1957 een nieuw Casino gebouwd en ingehuldigd in 1957. En het is weer de moedige, sociale Rita, die het voortouw neemt met enkele trouwe dames. We

Het totaal vernielde lokaal Casino op 18 mei 1940 (datum foto) (zicht vanuit Casino richting Mechelsesteenweg)

weten dat er dames waren die ondanks samenscholingsverbod, toch regelmatig samenkwamen tijdens de Tweede Wereldoorlog. De organisatie Liberale Vrouwen krijgt een doorstart en wordt verder uitgebouwd. Rita neemt het Ere-voorzitterschap op zich. Na de dood van haar man Robert had ze hem ook al opgevolgd als Ere-voorzitster van de Koninklijke Harmonie Sinte-Cecilia. Op haar verjaardag werd ze elk jaar gehuldigd met een serenade van deze harmonie.

Ze was ook Erevoorzitter van de Koninklijke Sint-Niklaasgilde, de eeuwenoude boogschuttersvereniging. Haar man was immers een fervente boogschutter geweest en Erevoorzitter in opvolging van zijn vader. Het erevoorzitterschap overnemen van de voorganger- of voorgangster kent een lange traditie binnen de familie Peeters-Coullier.

Het nieuw gebouwde Casino in 1956/1957 (Oud-Sasplein)

Rita heeft zich ook jarenlang ingezet voor een kleuterschool in Brussel, een school voor kansarme kinderen, waar ze als effectief lid zetelde tot 19 maart 1962. Op 74 jarige leeftijd nam ze ontslag. (Bron: verslag gemeenteraad Brussel) Hieruit blijkt weer haar sociaal engagement.

Aan alle mooie liedjes komt een einde, zegt het spreekwoord. De Dames- en Juffersbond verliezen hun grote steun en weldoenster. Op 30 april 1976 overlijdt Rita in Brussel op 88 jarige leeftijd. Ze is oud mogen worden.

Ze verkoos om verast te worden, wat ook gebeurde in Ukkel. Het was een burgerlijke begrafenis, op 4 mei, met het bijzetten van haar assen in het graf van haar man Robert in Willebroek op dezelfde dag.

Dat familie, afkomst en erfgoed - in het algemeen - voor Rita belangrijk waren blijkt ook uit het feit

dat zij, na hun dood, haar overleden familieleden rondom haar, dichtbij haar verzamelde. Op het Willebroekse kerkhof liggen begraven: haar ouders, haar zus en schoonbroer, haar schoonouders, haar man en nog meerdere aanverwanten. De graven bleven tot nu toe allemaal bewaard.

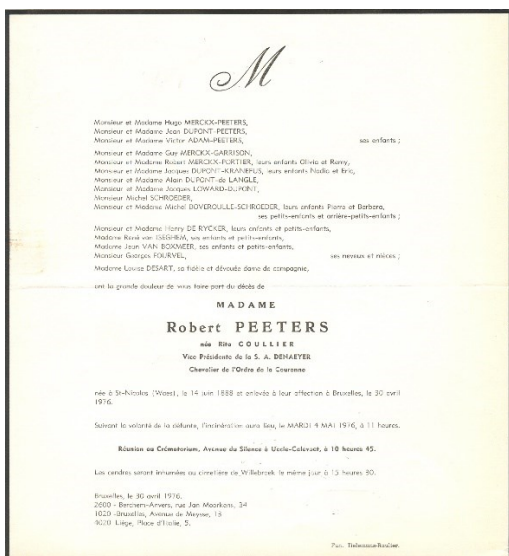
In 1976 erven haar drie dochters in Grimbergen het “Hof ter Weerde”, met bakhuis, schuren en stallen. Het eigendom van hun moeder. Het betreft een oude hoeve die teruggaat tot 1661. In 1980 wordt dit Hof ter Weerde, met stallen, beschermd als monument met historische waarde.

Hof ter Weerde, ook Hof ter Spriet (Grimbergen) Bron: inventaris Onroerend erfgoed.

Het is haar dochter Millie Peeters, echtgenote van Jean Dupont, die het Erevoorzitterschap van de Liberale Vrouwen, overneemt tot haar eigen dood in 2004. Op haar begrafenis waren we met een aantal dames van ons huidig bestuur aanwezig.

Hier stopt het verhaal, de verdere nazaten voelen niet langer de decennia lange verbondenheid met Willebroek.

Doodsbrief Henriette Coullier 1976

Deze levensbeschrijving is zeker niet volledig.

Maar we probeerden toch een zeker beeld van Rita Coullier te geven.

Wat ze allemaal meemaakte in haar leven zal toch zijn sporen hebben nagelaten, haar gevormd hebben tot wie ze uiteindelijk was.

Een voorbeeld voor velen.

Parochiekerk Heilige Familie Willebroek

Onderstaand artikel is het werk van Fritz Verhelst (°1903) en is samen met zijn ouders in 1909 naar Willebroek afgezakt en verbleef er tot 1940, hij was werkzaam bij de Firma Victor Dumon- Vander Vin N.V., opgericht in 1896 (onderneming van constructiewerken, wegenis, zee- en rivierwerken). Fritz Verhelst woonde samen met zijn ouders op de Dendermondsesteenweg. Hij volgde de evolutie en maakte een geschiedkundige schets van het ontstaan van de Parochie Heilige Familie. Wij danken de familie Verhelst voor het ter beschikking stellen van deze waardevolle documenten.

Korte geschiedkundige schets van het ontstaan onzer parochie

“Ten gevolge van de gestatige uitbreiding van de gemeente, enerzijds, zoowel als door het feit dat gedurende den wereldoorlog 1914-18 een gansche straat van werkmanswoningen (Palingstraat, nu Overwinningsstraat) was plat gelegd door de Belgische genietroepen, werd korts na den oorlog door de zorgen van het komitee van goedkope woningen in samenwerking met het gemeentebestuur een heele reeks werkmanswoningen en barakken (van het zogenaamde Albertfonds) opgericht in den driehoek gevormd door de Anseele- en Vanderveldestraat. Achtereenvolgens kwamen de Wautersstraat (eerst genoemd Tuinwijk, enkel het stuk tusschen de twee voormelde straten). Daarop volgde de Hooge heide, uitsluitend barakken, daarna achtereenvolgens Acacialei, Mutualiteitstraat, Berkenlei, Vakbondstraat. In 1930 werd de Wautersstraat doorgetrokken tot aan den Dendermondse steenweg langs den eenen kant en tot aan het Statieplein langs den anderen kant. In 1931 werd de Huysmansstraat gebouwd.

Opvallend was de tactiek van het Socialistisch gemeentebestuur in gansch die wijk bijna uitsluitend hun trouwe volgelingen te huisvesten zoodat sinds jaren de toekomstige parochie een echte roode burcht was geworden.

In 1925 werd E.H. Goetshouwers bij een berechting met steenen bekegeld!

’t Was dan ook niet te verwonderen dat de weinige katholieken die er versukelden dikwijls aan hatelijke vervolgingen bloot stonden. Heel dikwijls had dat voor gevolg dat ze na eenigen tijd onverschillig werden om gerust gelaten te worden, zich abonneerden op de Volksgazet om ten slotte het roode leger te gaan versterken.

Sinds een paar jaren was die fanatieke onverdraagzaamheid wel een beetje verminderd. Wij meenen ze te mogen in verband te brengen met den prachtige groei van het Kristen syndikaat dat in 1922 circa 300 leden telde en in 1932 op 1250 aangeslotenen mocht wijzen.

Het is dan ook niet te verwonderen dat er van Katholieke zijde meermaals op de noodzakelijkheid werd gewezen een nieuwe parochie te stichten om dit groeiend nest van heidendom krachtadig te keer te gaan. Immers de afzijdige ligging, de schaarsche Katholieken die er woonden, gepaard bij het drukke werk der E.H. Geestelijken in het opbouwen van allerlei dringend-noodzakelijke organisaties kwamen praktisch hierop neer dat deze wijk bijna totaal verwaarloosd werd door de St-Niklaasparochie.

Herhaaldelijk werden dan ook op het aartsbisdom voetstappen aangewend zoowel door leken als door geestelijken.

Eindelijk in augustus 1931 kwam plots het lang verwachtte maar toch verrassend nieuws: er komt een nieuwe parochie. Z. Ex. Mgr Van Cauwenbergh, hulpbisschop, was verschillende malen incognito het terrein komen verkennen, wist van de heeren Karel en Victor Erix een stuk grond te verkrijgen aan den Dendermondschen steenweg, waar eens de kerk en scholen zouden verrijzen. De algemene indruk was: tegen nieuwjaar 1932 zal de nieuwe parochie gesticht zijn. Edoch de administratieve formaliteiten beslisten er anders over!

Kenschetsend was bijvoorbeeld het feit dat de gemeenteraad van Willebroek die zijn advies had uit te brengen over het tot stand komen der nieuwe parochie, met opzet twee maand wachtte om een vergadering bijeen te roepen.

Het voordeel onzer vroede vadersen luidde als volgt: *“Het college acht het nutteloos en overbodig dat hier een nieuwe parochie tot stand kome”*. De drie bestaande kerken geraken nog niet vol! (Als 3de kerk is hier bedoeld de Kapel van het gasthuis.).

Een paar zinsneden uit de rede van burgemeester Fromont: *“Vroeger gingen de menschen naar de kerk. Nu moet de kerk naar de menschen gaan wil ze nog iets houden. Dat zijn teekenen van den nieuwen tijd waarover wij ons verheugen.”*.

Het ongunstig advies werd aangenomen met 9 stemmen (Soc.) tegen 2 (Kath.) en 2 onthoudingen (Lib.).

De oprichting der parochie

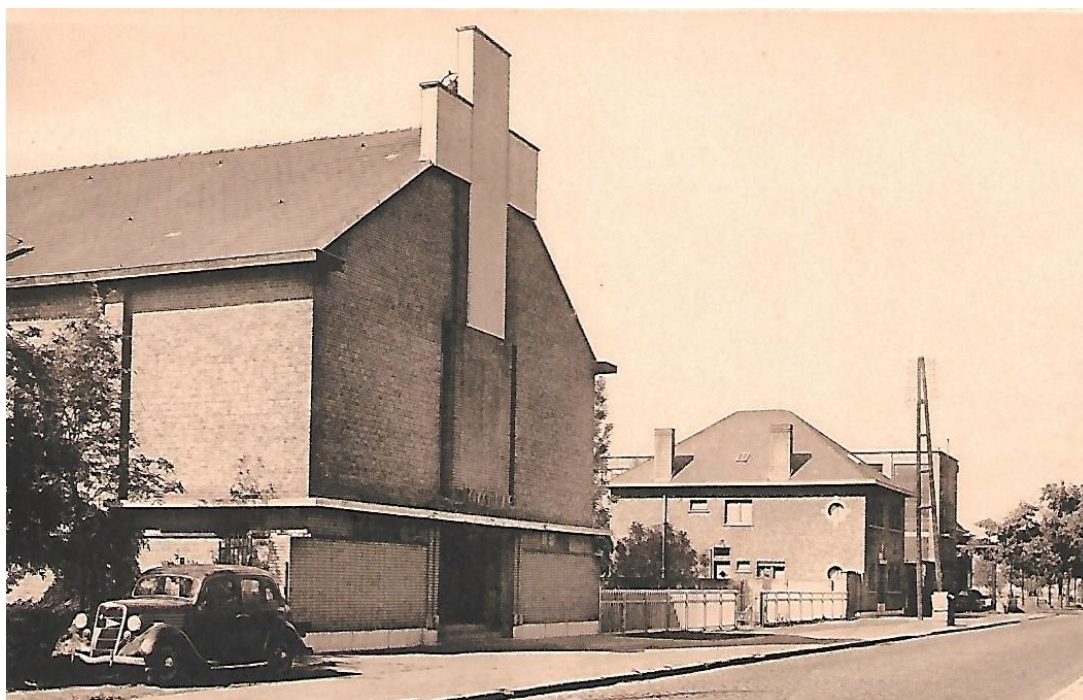
De oprichting der parochie geschiedde bij Kon. Besluit van 29 juli 1932 onder den titel van de H. Familie.

Den 8^e augustus benoemde Z. Em. de kardinaal, E.H. Hendrickx, onderpastoor van St-Walburgis Antwerpen tot pastoor.

Den 14 augustus werd hij officieel aangesteld in de St-Niklaaskerk van Willebroek door Z.E.H. Kerremans, deken van Boom.

Als getuigen traden op Z.E.M. Van Hoeck, pastoor van St-Walburgis en Z.E.H. Emsens, pastoor van Willebroek centrum. (Uittreksel van *De Standaard* van 16 augustus 1932).

Op het ogenblik zijner aanstelling ontving Z.E.H. Hendrickx de zielezorg over ongeveer 3300 parochianen, waarvan ongeveer ± 2900 uit Willebroek verdeeld over 612 huizen en ± 400 van Ruisbroek verdeeld over 81 huizen.

*Kerk van de Heilige Familie, Dendermondssteenweg, Willebroek.
Foto: Nels – Drukkerij L. Thomas, Willebroek, eigen archief.*

Het bouwen van de voorloopige kerk

De Voorbereiding

Daar het er op aan kwam, zo mogelijk nog voor den winter klaar te komen met de kerk werd met den meesten spoed gewerkt aan het uitkiezen van de plaats en het opmaken van het plan.

13-8-32: Eerste gedachtenwisseling nopens plaats en grootte.

19-8-32: Vergadering met bouwmeester Van de Vondel. Er wordt bepaald dat de kerk zal gebouwd worden 14 m x 20 m + hoogkoor. De hoofdlijnen van het projekt worden goedgekeurd. Enkele veranderingen voorgeschreven aan den voorgevel. De bouwmeester zal een volledig plan en lastenkohier opmaken tegen 28-8-32.

28-8-32: Een bespreking heeft plaats over het plan. Gevraagd: een torentje er aan toe te voegen.

10-9-32: Wij keuren goed.

12-9-32: Mgr V. Cauwenbergh verlangt dat de kerk 1 m hoger worde.

17-9-32: Alles goedgekeurd. Wij laten het torentje toch weg omdat het later toch tot niets zal dienen.

19-9-32: Plans en lastenkohier overhandigd aan de aannemers. De kerk zal in 3 maanden moeten gebouwd worden.

27-9-32: Resultaat aanbesteding:

<i>Metserij</i>		<i>Schrijnwerkerij</i>	
Verbeeck	103.000 frs	Eeraerts	41.069
De Bruyn Alb.	110.000	Willocx	49.400
Thomas De Rouck	134.385	De Pauw	56.450
Van Kerkhoven	140.000		
Willocx	156.000		

29-9-32: Mr Verbeeck, Rijweg, Ruisbroek wordt gelast met het bouwen der kerk. Mr Eeraerts, Dend. Stw 58 zal het timmerwerk uitvoeren.

Het bouwen der kerk

Op 4-10-32 werd hoogte en lijnrichting bepaald.

5-10-32: eerste uitgravingen.

10-10: Eerste metselwerk der fondatie.

29-11: De gebinten van het dak zijn gemonteerd.

13-12: Onder dak.

8-1-33: Plechtige wijding door Mgr Van Cauwenbergh."

Er volgen dan nog twee alinea's over de financiering en over de eerste godsdienstige organisaties die zich in deze nieuwe parochie opgericht werden.

*Interieur Kerk Heilige Familie Willebroek.
Foto Archief fam. Verhelst.*

Beschrijving van de kerk

Bron: Kennes H., Plomteux G. & Steyaert R., 1995: *Inventaris van het cultuurbezit in België, Architectuur, Provincie Antwerpen, Arrondissement Mechelen, Kanton Mechelen*, Bouwen door de eeuwen heen in Vlaanderen 13N2, Brussel – Turnhout, 1995.

Zaalkerk van drie en vijf traveeën op rechthoekig grondplan, onder zadeldak (nok loodrecht op de straat, kunstleien), naar een ontwerp van J. Van De Vondel van 1932 opgetrokken als noodkerk voor de nieuwe parochie.

Sobere baksteenbouw met rechthoekige muuropeningen. Aan straatzijde puntgevel gemarkeerd door doorlopende, uitspringende puilijst en door monumentaal beschilderd kruis. Zijgevels met ritmerende lisenen.

Eenvoudig interieur met kruisvormig glas-in-loodraam met afbeelding van Christus in het koor.

Dit erfgoedobject heeft geen erfgoedwaarde meer. De erfgoedwaarden waarom het object is opgenomen in de inventaris, zijn niet meer aanwezig, bijvoorbeeld door verbouwing of sloop.

De bijna volledig afgebroken Kerk van de Heilige Familie. Afbraak oktober 2013. Foto: René Pattyn, 2013

Bewerking: René Pattyn

Ruim 7.000 kinderen kregen dubbele naam

NAAMGEVING 7.026 kinderen kregen vorig jaar bij de geboorte een dubbele familienaam. Het leeuwendeel krijgt nog steeds de familienaam van de vader.

Er werden vorig jaar 112.237 kinderen met de Belgische nationaliteit geboren in ons land, tegenover meer dan 94.500 in 2020. Van hen kregen 7.026 kinderen een dubbele familienaam, tegenover 6.910 het jaar voordien. Veruit de meeste kinderen kregen de naam van de

vader: 98.014. Verder zijn er 7.197 kinderen die de familienaam van de moeder kregen.

Kijken we alleen naar Vlaanderen, dan waren er het afgelopen jaar 58.026 geboorten. 52.591 kinderen kregen de naam van de vader en 3.039 die van de moeder. Van de 2.396 kinderen met een dubbele familienaam zijn er 1.762 waarbij eerst de naam van de vader komt en 498 waarbij de familienaam van de moeder eerst staat. 136 kinderen kregen een familienaam met een

combinatie van die van de moeder en de meemoeder.

Ouders en adoptanten kunnen sinds juni 2014 kiezen om hun kinderen een van hun namen of hun twee namen toe te kennen in de volgorde die zij zelf wensen.

Verder waren er in 2021 een derde meer aanvragen (in totaal 1.524) voor een wijziging van de familienaam ten opzichte van 2020. 975 mensen kregen een gunstige beslissing. (vsa, belga)

Bron: *De Standaard*, 7 januari 2022.

40/45

want aan 't verleden komt geen einde...

HOE
BELGIË
OVERLEEFDE...

5

VAN BEZETTING EN BEVOORRADING

Oorlogsdecor (1)

Ondanks de materiële ellende, de strijd voor het zelfbehoud met contrasten van offergeest en woekerpraktijken, draait het leven verder in de gewone kringloop van geboorte, huwelijk en dood. Hoe moeilijk en hard de tijd ook is, de mensen leren zich aan de omstandigheden aan te passen... .

TASTEN IN HET DUISTER...

Maar het uiterlijk decor is veranderd. De straten bieden een bonte mengeling van mannen en vrouwen in burgerkledij, van Duitse soldaten in het veldgrijze of blauwe uniform van respectievelijk de Wehrmacht en de Luftwaffe.

En er is verduistering en er is de avondklok. Om geallieerde vliegtuigen te misleiden, moet de Belg van zonsondergang tot zonsopgang zijn huis in het duister hullen. Geen licht mag naar buiten vallen. Etalageverlichting en licht-

reclames zijn uiteraard verboden en de openbare verlichting uitgeschakeld. Koplampen en verlichting van treinen, trams, auto's, fietsen e.d. moeten zodanig afgeschermd worden dat slechts een summiere gleuf het licht mag doorlaten. Geen sinecure om in het donker het nummer van een naderende tram te ontcijferen...

Men leeft als het ware op de tast en het gehoor. In de beangstigende duisternis is het riskant en zelfs gevaarlijk om buiten te komen. Men struikelt over de meest onvoorzienbare obstakels; vuilnisemmers, katten, honden, straatlantaarns. Een zaklamp is blijkbaar toegestaan en wordt het onontbeerlijke instrument voor de late voetganger en de patrouillerende politieagent.

Bovendien is samen met het verplicht verduisteren, de avondklok ingesteld. Openbare instellingen en herbergen moeten hun deuren sluiten om 22.30u (oorspronkelijk 23.00u) en men mag slechts – tenzij met een speciale vergunning- tussen 5.00u en 23.00u op straat zijn.

Een eerste bepaling van het sluitingsuur te Boom

Om zijn ellende, zijn lege maag en de koude te vergeten, zoekt de Belg ontspanning. Herbergen tellen trouwens nog altijd een zeker cliënteel, al moeten ze zich tevreden stellen met 'fluitjesbier' van 0,8° dat niemand dronken maakt. Nochtans kan men – weliswaar op voorwaarde natuurlijk dat de portefeuille voldoende gevuld is -, in bepaalde etablissementen en bars nog goed bier, beste wijnen, champagne en likeuren verkrijgen benevens voldoende rookwaren. Want het rantsoen tabak per maand (120gr pijptabak of 120 sigaretten) is veelal niet beschikbaar. Wat er dan nog gerookt wordt, kan bezwaarlijk tabak genoemd worden.

Men rookt een mengsel van rabarber – tot gedroogde klaverbladeren.

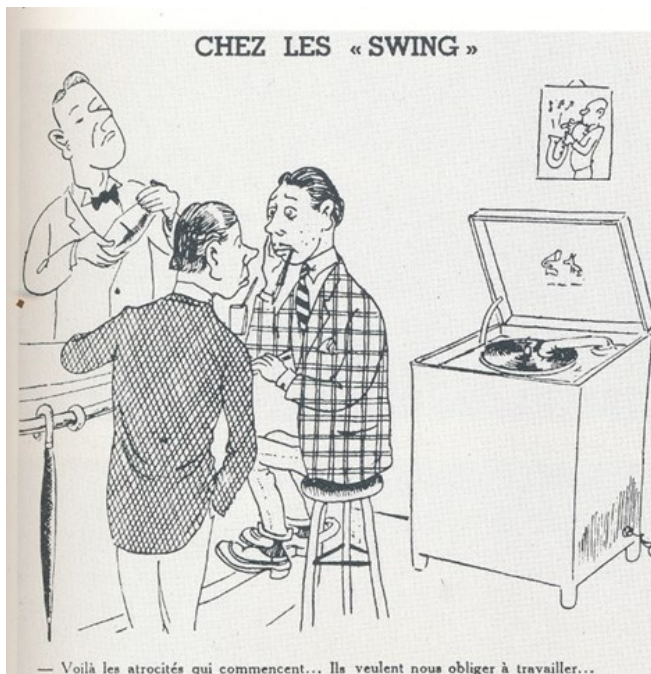
Weggegooide sigarettenpeukjes oprapen wordt de gewoonste zaak van de wereld... .

HOMO LUDENS

In veel dorpen zijn kermissen afgeschaft. Waar er nog plaats vinden, zijn het natuurlijk kermissen zonder smoutebollen, wafels, frieten of snoepgoed. En meermaals kan men het beleven dat gedurende de grote aardappelcrisis, de ritjes op de paardenmolens zowel met geld als met ... jawel, aardappelen kunnen betaald worden. Een aardappel voor een ritje...

Dansen in openbare gelegenheden is – tenzij er een vergunning afgeleverd wordt -, officieel verboden maar dat neemt niet weg dat het door de ordediensten toch oogluikend wordt toegestaan dat in het ganse land, iedere zondag jongeren samenkomen om te dansen, vaak in maffe zaaltjes van enkele vierkante meters groot.

Ouderen klagen die toenemende zedenverwilderding aan. Jazz, swing, om nog niet te spreken over de onfatsoenlijke scènes die zich in de bomvolle (en verduisterde) trams en treinen tussen jongens en meisjes afspelen! De wereld wordt slecht! (*sic*)

Jazz wordt trouwens beschouwd als decadente muziek en verovert de 'zazous'; de jeugd met de zakken vol geld, die de clubs en bars vullen, waar zelden bonnen worden gevraagd... (zie kaderstukje)

En dan is er nog de plaag van de kansspelen die schrikwekkende afmetingen aanneemt en door diegenen die het zich (al dan niet) kunnen permitteren wordt er soms voor grote sommen "getust" (gewed) op treinen, trams, in kroegen, speelholen en zelfs particuliere woningen. Met kaarten, dobbelstenen, met 'anker en zon'(zie kaderstukje) kon men dikwijls in enkele uren duizenden 'franken' winnen (of verspelen). Dit spel gaf wel eens aanleiding tot vechtpartijen, want de verliezers waren er dan van overtuigd dat er bedrog werd gepleegd.

Het hoeft geen verder betoog dat de meerderheid van de bevolking zich deze excessen

niet kon veroorloven en dat o.m. danspartijen herinneringen aan het verleden zijn.

'Anker en zon' werd gespeeld met drie dobbelstenen. Iedere steen was versierd met een anker, een zon, een figuur van klaver, schoppen, harten en ruiten. Op een plank lag een doek, verdeeld in zes vakken. Langs de bovenkant werden vermeld: schoppen, anker en klaver en aan de onderzijde ruiten, zon en harten. Op één van die figuurtjes legde men de inzet. De teerlingen werden geworpen en als de tekens op de bovenvlakken van de teerling overeenkwamen met de figuren van de inzet, dan won de speler.

Verduistering, avondklok en ontberingen drijven de mensen vroeg naar huis waar ze zich bezig houden met naaien, breien of verstellen en de mannen veelal tuinieren of knutselen aan oude fietsen. Want meer en meer is men aangewezen op de fiets. Auto's worden met de dag zeldzamer en taxi's en autobussen zijn tot het minimum beperkt ingevolge te dure benzine.

Men verplaatst zich dan ook enkel omwille van familieaangelegenheden, beroepsbezigheden

of wanneer het prangend voedseltekort zulks vereisen. Vakantietrips zijn uiteraard uit den boze. Kustgangers zijn er niet meer bij want het gebied aan de Noordzee is voor het binnenland volledig afgesloten. Slechts de rijken (alweer) kunnen zich een vakantie veroorloven in de Ardennen waar er exuberante prijzen gevraagd worden voor een pension. Zonder veel luxe... .

De zazous...

Nil novi sub sole...()*

Tijdens het Vichyregime dat collaboreerde met de nazi's begin jaren '40, ontstond in Frankrijk een subcultuur onder de –eerder financieel beter gesitueerde jongeren- die

'zazou' genoemd werd. Dit fenomeen kwam (vooral) naar onze grotere steden overgewaaid.

Hoewel ze op hun manier de bezetter uitdaagden, waren de zazous niet aangesloten bij het verzet. Ze wilden weinig weten van politiek en deden gewoon hun zin, zonder de regeltjes te volgen van de conservatieve regering. Veelal waren ze erg jong – rond de twintig -. Het dandyisme en hedonisme van de zazous was een sarcastisch antwoord op de werkethiek van de nazi's.

Muziek, en meer bepaald jazz, was het symbool voor de vrije wereld, voor de Amerikaanse cultuur. En ten allen tijde spreidden ze hun liefde voor 'swing uit.

Ook drukten de zazous hun individualiteit uit door hun kapsel en kledingstijl.

Ze lieten hun haar langer groeien en smeerden er voluit een dosis brillantine in. De vrouwen kozen veelal voor krullen, liefst blond met een strook in een andere kleur. Kuiven voor mannen en vrouwen gingen de hoogte in. Een 'Clark Gable' snoretje hoorde er voor de (mannelijke) zazous eveneens bij.

Naast hun –voor die tijd- opvallend kapsel, liepen de zazous behoorlijk extravagant gekleed. Oversized jasjes met zoveel mogelijk zakken als reactie op de vraag van de regering om spaarzaam met stof om te springen. Ook de vrouwen droegen grote jassen maar hun rokken waren opvallend kort. Het steeds weerkerend kledingspatroon was de ruitjesvorm. Verdere accessoires waren donkere zonnebrillen, schoenen met dikke zolen, knalrode lippenstift en paraplu's om mee te flaneren.

Ze vonden nog een andere manier om provocerend uit de hoek te komen. Toen Joden gedwongen werden om een gele ster te dragen op straat, naaiden de zazous eveneens gele sterren op met de woorden 'zazou' of 'swing'.

Ze werden vanzelfsprekend veracht door het heersende regime vanwege hun gebrek aan patriotisme en rebels gedrag. Ze werden beschreven als werkschuw, egocentrisch en een gevaar voor de moraal.

Desondanks is deze subcultuur de geschiedenis ingegaan als een manier van verzet en hoop.

(*)niks nieuw onder de zon.

(wordt vervolgd: oorlogsdecor 2)

-Vrije bewerking naar 'België in de Tweede Wereldoorlog' (Uitg. de nederlandse boekhandel). Met toestemming tot bewerking en publicatie voor Vaertlinck Contact van de huidige Uitgeverij Pelckmans Uitgevers.

Andere geraadpleegde bronnen:

-Hoe België wereldoorlog II overleefde.

-belgiumwwii.be

-encyclopedische gegevens

Ward Goossens

Het echtpaar Ellegiers

Het echtpaar Domien Ellegiers en Maria Christina Jacobs huwde op 05-12-1895 in Willebroek. Hij gaf als beroep “muzikant” op, zij “pianiste”. Vader Jef Ellegiers was een “leurder” en zijn echtgenote Cornelia Collette was eveneens “leurster”. Marie Christina’s vader Frans Jacobs was “kleermaker” te Mechelen en in 1895 al weduwnaar van Melania Vertongen.

Het muzikale koppel trok dus ook de baan op en het lied van de stervende jongeling moet dateren van 1895-1908 omdat de melodie in 1908 door Frans Van Kets werd gebruikt voor een moordlied.

De jongeling in dit lied ligt te sterven in de armen van zijn moeder. Hij bekent haar dat hij verliefd is op Liesje en of moeder zijn lief wil troosten als hij er niet meer zal zijn. Maar dan ziet hij zijn lieve Liesje plots voorbij stappen met een ander lief... Zijn hart breekt. Letterlijk.

Volgens Jack Verstappen in “Volksleven rond Antwerps Cafe-Chantants” was “madame Allegiers” na het overlijden van haar man (1920) een tijdje solo doorgedaan en was ze gespecialiseerd in het vervaardigen van gelijkaardige, melodramische liederen die gretig werden overgenomen door andere Antwerpse marktzangers.

De stervende jongeling

Ziet ginds voor dat huisje zo need’rig en schoon
een jong’ling zat daar te verkwijnen.

Gebogen in’t lommer van ginds lindeboom
moet hij van de aarde verdwijnen
zijn moeder aanziet hem met angstig gelaat
wijn stil haar een zucht ontgaat.

Zij sprak: ach mijn zoon wil niet treuren,
wijn zij hem weemoedig aanstaart.

*Moeder lief, ach wil mij vergeven
want ik voel, ‘k zal niet lang meer leven.
‘k voel me koud, ja ik voel mij beven
‘k zie de dood mij reeds omgeven*

Ach moeder, kom luister en zet u bij mij
ik moet u mijn liefde verklaren voor liesje,
ge kent haar, die ging aan mijn zij
ginds als wij ter kerremis waren.
Ach moeder, ik min haar, en zij mint mij meer
ach troost haar als ik ben niet meer
want ik voel dat zij veel zal lijden,

ja, zij zwoer mij trouw toch zo teer.

*Ach moeder, ‘k voel dat ik ga sterven,
nog zo jong het leven moet derven.
Zeg haar toch mijn laatste woorden
dat mijn hart haar toebehoorde.*

Terwijl hij weeklagend met droevig gelaat
aan ’t hart van zijn moeder lag teder,
wat zien zijne ogen, wat ziet hij op straat?
’t Is Liesje, zij komt aangetreden.

Maar God, lieve moeder, wat zie ik toch daar?
Liesje met een and’re minnaar!
Ach moeder, zij is mij vergeten,
dit is nu mijn dood ook voorwaar.

*Vaarwel, ‘k sterf, zij heeft mij verlaten
mijne smart kan nu niet meer baten.
Hij viel zacht aan zijn moeders harte.
Dood was hij, verlost van smarten.*

Hoewel de hartstochtelijke liefdesverklaring in dit volgende lied door de auteur in de mond van de smachtende jongeman wordt gelegd, schijnt die aanbieder precies te weten wat (verliefde) vrouwen graag willen horen. En aangezien “madame Ellegiers” de tekst schreef is het niet verwonderlijk dat zij weet te verwoorden wat zo’n jongeman zou moeten zeggen om zijn geliefde van de sokken te blazen...

Trouwe liefde

Ik heb u zo lief, mijn vriendinne,
mijn hart klopt voor u dag en nacht.
Geen ander kan ik nog beminnen,
uw beeld prijkt voor mij zoet en zacht.
Ik geef u mijn hart, ‘k zweer u trouwe,
beantwoord mijn vurige min.
Ach, spreek slechts één woord,
wordt mijn vrouwe,
’t is u slechts alleen die ‘k bemin.

*O! mijn geliefde,
slechts uwe liefde
Is mij ook alles waard,
‘k leef voor u hier op aard.
Wil mij gedenken,
ik smeeke u toch zo teer:
geef mij ook liefde weer.*

Toen ik u zag, schoon aangebeed’ne,
met oogjes zo blauw en zo klaar.
Zachtjes kwaamt gij tot mij getreden,
verrukt was ik dan, ja voorwaar.

Uw blik die mij ‘t harte doorboorde,
uw stem klonk zo lieflijk schoon.
Ach wist gij hoe gij mij bekoorde,
ik zuchtte dan op stille toon.

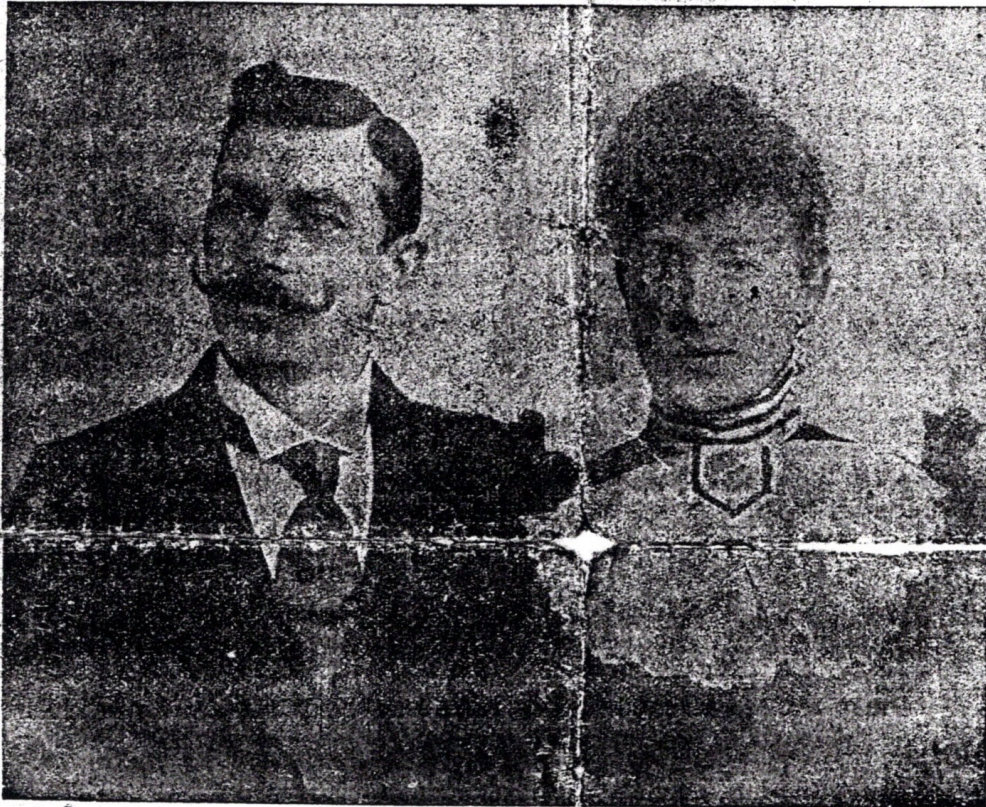
Des nachts zie ik u in mijn dromen,
vol gloed wijl gij mij tegenlacht.
Stil zie ik u dan tot mij komen,
wjl gij mij dan fluisterd heel zacht.
Ik druk u dan vol zoet verlangen
vol kracht aan mijn kloppende hart.
Dan mag ik u in d’armen prangen,
vergeten is dan onze smart.

‘k blijf trouw tot der dood, mijne vriendinne,
ik min u voor eeuwig, ’t is waar.
Uw beeld blijft steeds in mijne zinnen,
ik sterf, leven wij niet te gaar.
Aanvaard dan mijn nederig harte, dat ik u
schenk vol liefde gloed.
Ach, balsemt mijne droeve smarte,
een kus, slechts van u, is zo zoet.

Op de volgende pagina zie je een afbeelding van een affiche waarop reclame wordt gemaakt voor de Vlaamse liedjes die het koppel hebben uitgebracht. De teksten en de muziek kon je bekomen bij ELLEGIERS-JACOBS, Sint Pieters Vrouwstraat 43, Gent aan de prijs van 10 centiemen het stuk. De op de affiche verkrijgbare liedjes zijn:

1. Lied van Transvaal
2. Heldenmoed van Generaal Cronje
3. Vrijheidslied
4. Boeren-Marche
5. Gebeurtenissen in China
6. Belgische Soldaten-Marche
7. Lied der vrijheden
8. Meisjes Vermaak
9. Waarom de Vrouwen verachten
10. Verloofde Boers
11. De kleine Bedelaar
12. Leve President Kruger

VLAAMSCH E LIEDEREN

Muziek van M. Ellegiers. Woorden van Mme Ellegiers.

Prijs 10 centiemen
VERBODEN NADruk.

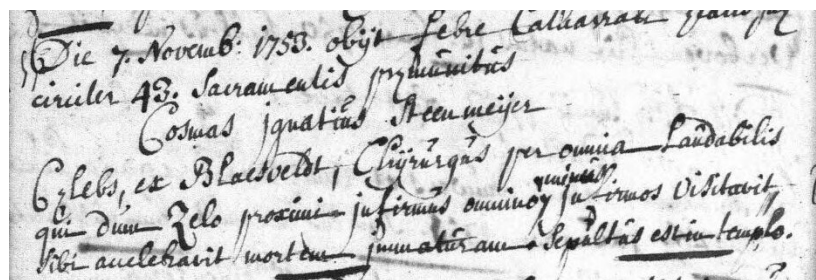
VLAAMSCH REPERTOIRE
van Madame Ellegiers - Jacobs, Willebroek
• VERKRIJGBAAR

1. Lied van Transvaal. — 2. Heldenmoed van Generaal Cronje. — 3. Vrijheidslied. — 4. Boeren-Marche. — 5. Gebeurtenissen in China. — 6. Belgische Soldaten-Marche. — 7. Lied der Vrijheden. — 8. Meisjes Vermaak. — 9. Waarom de Vrouwen verachten. — 10. Vertoofde Boers. — 11. De kleine Bedelaar. — 12. Leve President Kruger.

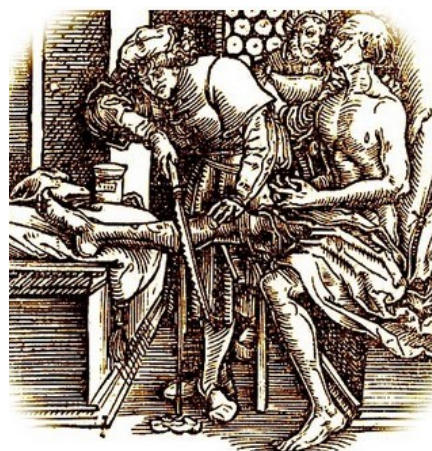
Sint-Truiden. — Boekd. G. Moreau.

Cosmas Ignatius Steenmeijer, befaamd chirurgijn uit Blaasveld

Zo werd hij toch beschreven bij zijn overlijden te Zemst op 07/11/1753: "*obiit febre catharrali aetatis suae circiter 43. Sacramentis praemunitus ... Caelebs, ex Blaesveldt, chjurgus per omnia laudabilis qui dum Zelo proximi jnfirmit omnimo [quavis] jnfirmitos visitavit, sibi accelebravit mortem jmmaturam. Sepultus est in templo*". Vrije vertaling: voorzien van de laatste sacramenten stierf hij ongeveer 43 jaar oud door felle koorts toen hij ijverig om het even wie bezocht heeft die verzwakt was zoals hij zelf wat zijn te vroege dood bespoedigd heeft. Hij werd in de kerk begraven.

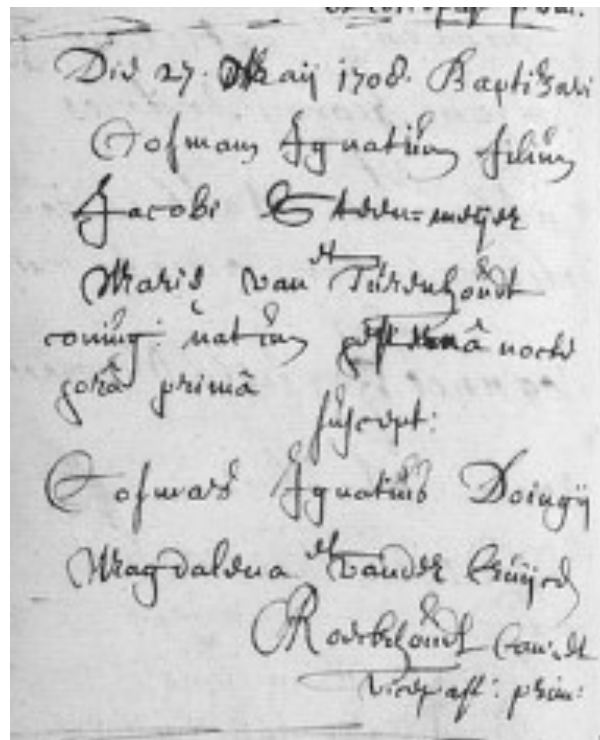
Het beroep van chirurgijn was een oud beroep. De naam chirurgijn komt van het Grieks voor ambachtsman. In de loop der tijden evolueerde het van stadsheermeester die eveneens barbier was. Later ontwikkelde het vak zich en werd een medische specialisatie. Chirurgijns behandelden hun klanten (patiënten) langs mechanische weg. Het waren zowat specialisten in het behandelen van letsels zoals botbreuken, ze mochten aderlaten, 'schedellichten' (schedeldoorboringen), wonden verzorgen en je kon er uw baard laten scheren. Kruidenaftreksels maken en voor laxermiddelen zorgen behoorde ook tot hun taak. Om chirurgijn-barbier te worden moest je vier jaar in de leer gaan bij een erkend meester. Speciale vooropleiding was niet nodig. Zelfs als analfabeet kon je in de leer gaan. Om later tot de gilde toegelaten te worden moest men wel een proef afleggen. Dat bleef zo tot het einde van de achttiende eeuw.

Chirurgijn aan het werk

Volgens de overlijdensakte zou Cosmas Ignatius ongeveer 1710 geboren en uit Blaasveld afkomstig zijn. In de doopregisters daar is geen spoor van hem te vinden en vermits hij vrijgezel was ook niet in de huwelijksregisters.

Maar wel te Mechelen kwamen we hem op het spoor. Op 27 mei 1708 werd hij gedoopt in de kerk van OLV-over de Dijle als zoon van Jacobus Steenmeijer (+ Blaasveld 31/01/1716 en liet dan als kinderen achter Mathias, Elisabeth, Catharina, Ignatius en Guilielmus), gehuwd met Maria van Turenhoudt. Doopgetuigen waren Cosmas Ignatius Doingij en Magdalena vander Crujisen.

Zijn oudere broer Mattheus (ook vermeld als Mathias) werd in dezelfde kerk gedoopt op 19/09/1694 met als doopgetuigen Mattheus van Turenhoudt en Maria Claessens.

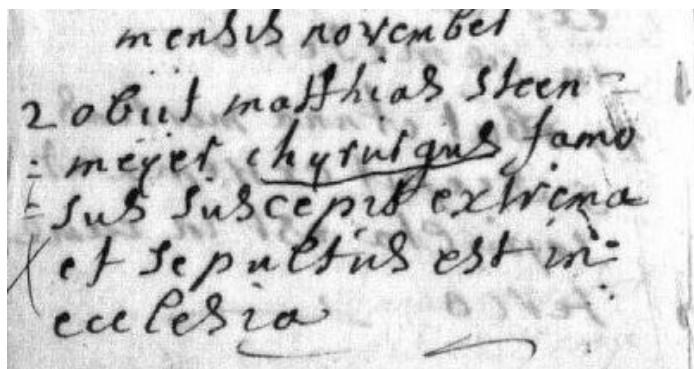
Drie dochters kennen we zeker nog uit hetzelfde gezin ook in dezelfde kerk gedoopt. De oudste Elisabeth op 30/05/1698: doopgetuigen Joannes en Elisabeth De Bruijn. Huwde te Blaasveld 27/06/1723 Hendericus Van Kauwenbergh met als getuigen Egidius van Cauwenbergh en Mattheus Steenmeijer. Joanna (hoger niet vermeld!) op 21/7/1700 geboren, 22/07/1700 gedoopt, overleed te Blaasveld 10/01/1730 (ongeveer 32 jaar!) met als doopgetuigen Joannes van Assche en Joanna Brion. Ze huwde met Servatius De Witte. Geboortedatum rond 1703-05 van Catharina hebben we niet gevonden. Wel huwde ze te Blaasveld 02/12/1732 met Benedictus van Loo (Loey) plots te Blaasveld overleden op 23/03/1755. Maria dan, te Mechelen gedoopt op 24/10/1705 met peter Petrus Verschueren, meter Maria de Boeck, stierf te Blaasveld 17/01/1709 en werd op het kerkhof begraven.

Van Guilielmus, hoger genoemd naast Mathias en Ignatius, geen spoor gevonden.

Uit al deze gegevens kunnen we besluiten dat de familie Steenmeijer van Mechelen afgezakt is naar Blaasveld. Wat Cosmas Ignatius daar als burger, barbier of chirurgijn uitspookte blijft in de nevelen gehuld. Toch heeft hij een reputatie opgebouwd. Misschien was dat zowel te Blaasveld als Zemst waar hij vermoedelijk later woonde en ook stierf. Daar kocht hij op 09/02/1751 van Josina Lauwers x + Cornelius van Craen en haar kinderen twee huisjes naast mekaar aan de steenweg.

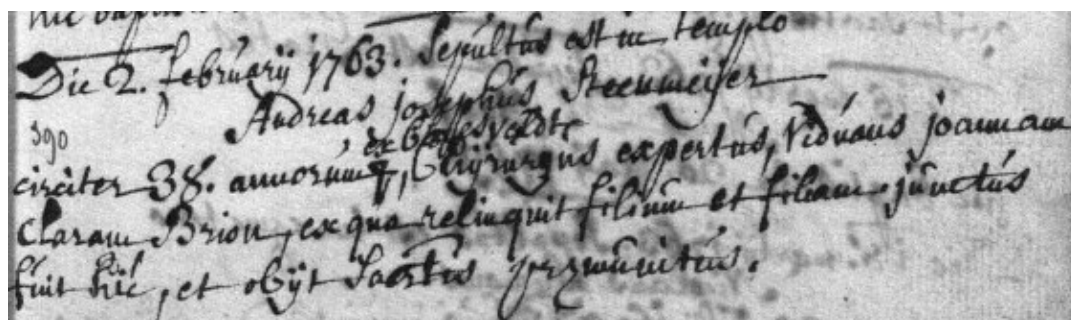
Over zijn oudere broer Mattheus (Mache) hebben we meer info. Hij huwde op 19/11/1721 te Mechelen in de Sint-Katelijnekerk met Anna van der Veken. Getuigen waren R.D. Hubertij en Joannes De Munck. In Blaasveld woonde hij vermoedelijk naast een huis met brouwerij "den Rooden Leeuw" (notaris De Cock Willebroek 14/09/1728) dus zeven jaar na zijn huwelijk. Anna stierf te Blaasveld op

30/07/1754 en is eveneens in de kerk begraven wat wel op een zekere welstand van de familie wijst. Ook hij was een befaamd chirurgijn en al die kosten zullen wel geen probleem geweest zijn. Ongeveer negen maanden na het overlijden van zijn vrouw Anna hertrouwde hij te Blaasveld op 19/04/1755 met Magdalena Vermeren. Bij die plechtigheid fungeerden Benedictus van Loey en koster Judocus Apers als getuigen. Lang zou hij van dit huwelijk niet genieten Hij stierf te Blaasveld op 02/11/1755 en werd volgens zijn stand in de kerk begraven.

Ongelukkig was zijn zoon Henricus, gedoopt te Mechelen OLV-kerk 06/12/1722 (grootmoeder Maria van Turenhout was meter) 's nachts te Tisselt in de vaart verdronken en werd te Blaasveld begraven op 02/07/1746. Dochter Joanna Maria ook te Mechelen OLV-kerk gedoopt op 12/06/1724 (meter Joanna Maria Steenmeyer) overleed te Zemst 28/02/1763.

De jongste, Andreas Josephus werd te Blaasveld gedoopt 01/08/1727. Andreas de Backer en Elisabeth van der Veke waren doopgetuigen. Te Zemst huwde hij 15/01/1755 met Joanna Clara Brion geboren te Zemst 12/11/1730) dochter van Jan Frans en Joanna Margareta Van Veltom. Ze kwam uit een zeer kroostrijk gezin (oudste van 12 kinderen) maar was wel een goede partij. Vader Jan Frans was meier zoals velen uit zijn familie. Ook pastoor Ferdinandus Josephus Brion van Blaasveld was familie. Andreas Josephus was vermoedelijk ook niet onbemiddeld. Hij was ook een ervaren chirurgijn zoals uit zijn overlijdensakte blijkt.

Vermoedelijk liep hij stage bij zijn vader Mathijs en nonkel Cosmas Ignatius en leerde zijn stiel door veel van hun kennis op te doen om ook 'expert' te worden. Hij werd in de kerk van Zemst begraven voorzien van de laatste sacramenten. Zijn vrouw stierf pas op 06/06/1782 te Zemst na nog gehuwd te zijn met Jan Lodewijk Petit en Jan De Bruyn.

De zoektocht naar de befaamde chirurgijn Cosmas Ignatius voerde ons van Mechelen over Blaasveld naar Zemst. Drie leden van dezelfde familie Steenmeijer hebben in hun tijd een belangrijke rol gespeeld voor de gezondheid en het welzijn van de plaatselijke bevolking. Daarin heeft Blaasveld een rol gespeeld. Een beetje trots is dan niet misplaatst, toch?

Kent U ze nog? ... De Ijsheiligen

Ijsheiligen zijn de naamdagen van sommige katholieke heiligen die in een bepaalde periode vallen. De periode loopt van 11 mei tot 15 mei. Met deze heiligen wordt er in de volksweerkunde rekening gehouden. Het zijn ook de laatste dagen waarop nog nachtvorst kan optreden. Het zijn voornamelijk streken die te maken hebben met de vier jaargetijden.

Ten tijde van het ontstaan van deze traditie was de Juliaanse kalender(*) nog in gebruik. Dit betekent dat deze dagen dertien dagen later vallen

Wie zijn deze ijsheiligen?

- Sint-Mamertus, 11 mei;
- Sint-Pancratius, 12 mei;
- Sint-Servatius van Maastricht, 13 mei;
- Sint-Bonifatius van Tarsus, 14 mei.

In sommige landen wordt er ook een vrouw als ijsheilige genoemd, nl:

- Sophie van Rome, 15 mei.

De naamdagen van deze ijsheiligen vormen een periode in de maand mei die wordt gezien als de overgang van het weer met nachtvorst naar een meer zomers getint weer gaat. Het wordt ook niet uitgesloten dat er na half mei nog nachtvorst optreedt.

De ijsheiligen zijn een van de bekendste begrippen in de volksweerkunde die nog in gebruik zijn.

Drie is het heilig getal en daarom rekent men in sommige landen maar drie ijsheiligen. Andere landen rekenen Sint-Mamertus niet mee, in andere landen hoort Sint-Bonifatius er niet bij.

Vroeger werd in Duitsland en Zwitserland ook Sinte Sofie op 15 mei als ijsheilige gerekend. Tegenwoordig wordt zij niet meer gevierd.

Het begrip "ijsheiligen" is een van de oudste begrippen in de volksweerkunde. De eerste begrippen dateren van het jaar 1000.

Het is een algemeen gekend gegeven dat men pas na de ijsheiligen kan beginnen met het planten in volle grond. Na deze dagen is de kans op nachtvorst zeer gering of komt het zelfs niet meer voor.

Sint-Mamertus (11 mei)

Mamertus werd in het begin van de vijfde eeuw in Vienne (Frankrijk) geboren. Hij was een zeer gelovig man die graag priester wilde worden. In het jaar 461 werd hij tot bisschop gekozen van zijn geboortestad Vienne. Hij kwam in aanvaring met Paus Hilarius (nov. 481 – feb. 468). Het dispuut ging over de aanstelling van een bisschop maar ook over de samenvoeging van bisdommen. Zeker is dat hij door de paus tot de orde is geroepen. Toen Mamertus bisschop was werd de stad door vele plagen overvallen. De stad werd verwoest door branden en een aardbeving. Ziekten en oorlogen eisten een grote tol van de bevolking en de stad.

In 470 kondigde Mamertus de Kruisprocessie aan ter voorkoming van de vele rampen. Drie dagen voor de feestdag van Ons Heer Hemelvaart trok er een bidprocessie door de straten van de stad. Deze processie zou zich uitbreiden over heel europa.

Op 11 mei 475 stierf Mamertus in Vienne.

*Al is Mamertus oud en grijs
hij houdt van vriezen en van ijs.*

Sint-Pancratius (12 mei)

Pancratius werd geboren rond 290. Na de dood van zijn moeder en vader werd hij geadopteerd door zijn oom Dionysius, rond het jaar 303 vertrokken zij naar Rome. De keizer Diocletianus heerste over het keizerrijk, de christenen vervolging was op haar hoogtepunt. Het geloof in Christus stond gelijk met een doodvonnis. Pancratius trachtte zoveel mogelijk christenen te helpen. Vooral het lot van de gevangenen trok hem aan. Pancratius werd verraden en voor de stadhouder van Rome gebracht. Hij moest zijn geloof in Christus afzweren, de 14-jarige liet zich niet van zijn geloofsovertuiging afbrengen. Hierop sprak Diocletianus woedend het vonnis uit over Pancratius. Op 12 mei 304 werd hij in het openbaar onthoofd. Zijn lichaam werd door zijn beulen achtergelaten. Een vrouw heeft het lichaam van Pancratius naar de Catacomben van Octavilla aan de Via Aurelia gebracht.

Paus Symmachus (498-514) liet een graf en een basiliek bouwen (de voorloper van de Basilica St. Pancrazio fuori le mura).

Pancratius is de patroon van de trouw aan de eed: de eed bij het doopsel, het priesterschap en de ambtseed.

*Pancraas, Servaas en Bonifaas,
brengen sneeuw en ijs Helaas!*

Sint-Servatius (13 mei)

De naam Servatius of Sarbatius wijst op een oosterse oorsprong, waarschijnlijk Armenië.

Hij was betrokken bij de kerkelijke en politieke verwickelingen van deze tijd. Zijn naam als bisschop van Tongeren (benoemd in 340) komt voor in de lijst van de gallische bisschoppen die de orthodoxe geloofsbelijdenis van Sardica (343) ondertekenden. Tijdens de synode van Rimini (359) behoorde hij tot de verdedigers van het geloof in Jezus Christus, de zoon van God.

Servatius werd een van de grootste tegenstanders van het Arianisme en bestreed deze stroming. Hij werd door de leider van het Gallische Volk naar keizer Constantinus II gezonden om te pleiten voor zijn volk. Servatius is vanuit Tongeren gevlucht naar Maastricht en heeft daar nog een poosje geleefd.

Op 13 mei 384 is hij in Maastricht overleden en ligt er ook begraven in de Sint-Servaas basiliek.

*Voor de nachtvorst zijt ge niet beschermd,
tot Servatius zich over u ontfermd*

Sint-Bonifatius (14 mei)

Bonifatius die bij de ijsheiligen behoort was een Romeins burger die in 307 een marteldood stierf tijdens de christenen vervolgingen onder keizer Diocletianus.

Over zijn leven is weinig of niets gekend. De werken die hij heeft verricht zijn niet aan de geschiedschrijvers medegedeeld.

Hij is in de derde eeuw geboren in Rome. Hij zou hebben samengeleefd met de rijke Romeinse vrouw Aglae. Nadat zij zich had bekeerd tot het christen-

dom moest Bonifatius van haar naar Tarsus (Turkije). Zijn taak bestond er in de relieken van martelaren op te sporen en deze terug naar Rome te brengen. Tijdens deze reis kwam Bonifatius tot inkeer en bekeerde zich tot het christendom. Hij beseftte dat in deze Romeinse stad de christenenvervolgung aan volle gang was en hoe deze gelovigen gefolterd en ter dood gebracht werden. Bonifatius werd door soldaten van de keizer gevangen genomen en gefolterd, hij stierf op 14 mei 307.

*Tot Bonifaas, de strenge baas
wees voor de vrucht, op vorst beducht*

Sinte Sofie (15 mei)

In Duitsland, Hongarije en Zwitserland rekende men Sinte Sofie tot de ijsheiligen. Dat dateerde uit de elfde eeuw. Sofie was toen de beschermheilige van de vorst. In het Alpengebied werden in die tijd vuren aangestoken als bescherming tegen vorst. Tegenwoordig wordt zij niet meer gevierd.

*Koude Sofie wordt zij genoemd,
vaak komt zij met koude om de hoek*

(*) Het verschil tussen de Juliaanse en de gregoriaanse kalender bestaat uit het volgende: De gregoriaanse kalender telt per 400 jaar 3 schrikkeljaren minder dan de Juliaanse kalender. In de gregoriaanse kalender zijn alle eeuwjaar die geen veelvoud zijn van 400, geen schrikkeljaar niettegenstaande zij deelbaar zijn door 4.

Bronnen:

Wikipedia.org/wiki/Ijsheiligen – Wikipedia Foundation Inc.

Geneesheiligen in de Lage Landen, Jo Claes, Alfons Claes, Kathy Vincke, uitgeverij KOK, Davidsfonds/Leuven, D/2005/0240/03, ISBN 00-808290-8-0.

Sanctus, Jo Claes, Alfons Claes, Kathy Vincke, uitgeverij KOK, Davidsfonds/Leuven, D/2002/0240/16, ISBN 90-806833-3-9.

Afbeeldingen: Wikipedia.

René Pattyn

Internationale spoorlijn van Mechelen naar Terneuzen Overeenkomst van 30 november 1897 voor de exploitatie van de aansluiting van Papierfabriek De Naeyer & Cie

Tussen De Naeyer & Cie, industriëlen te Willebroek, enerzijds en de Maatschappij van de spoorlijn Mechelen-Terneuzen, vertegenwoordigd door mijn gedelegeerd bestuurder, de heer Victor Lamquet, anderzijds, werd uitgelegd en overeengekomen wat volgt:

Art. 1. De aansluiting van de fabriek van het eerste deel zal worden beschermd door de tekens en veiligheidsinrichtingen weergegeven in het plan, bijgevoegd bij deze overeenkomst en goedgekeurd door de ministeriële briefwisseling van 10 september 1895, nr. 3303/7233 – Service des Voies et Travaux – 8^e bureau.

Art. 2. De ontsporingspunten met kruisingen van het in gebruik zijnde model op de lijn Mechelen-Terneuzen worden door de zorg en op kosten van De Naeyer & Cie volgens voornoemd plan en de aanwijzingen van de Maatschappij van de spoorlijn Mechelen-Terneuzen uitgevoerd.

De grond die nodig is voor de installatie van deze ontsporingswissels zal op termijn door De Naeyer & Cie worden aangekocht en de nodige sintels zullen ook door hen worden geleverd.

Het sein, de slagboom en de excentrische hendels worden zo ingeschakeld dat de gelijktijdige verplaatsing van de treinen van beide lijnen naar de kruising van de "Kaasstraat" en naar het hoofdspoor aan de kant van de kanaalbrug wordt voorkomen.

Art. 3. Veiligheidsinrichtingen en seinen zullen in opdracht van de lijn Mechelen-Terneuzen geplaatst worden door De Naeyer & Cie.

Het onderhoud van de oversteekinrichtingen, seinen en wissels, seinverlichting, verlichting, verwarming en onderhoud van de cabines X en Y worden uitsluitend voor rekening van De Naeyer & Cie verzorgd onder toezicht van de lijn Mechelen-Terneuzen.

Art. 4. De Compagnie van de spoorlijn Mechelen-Terneuzen zal de helft bijdragen van de salarissen van de twee agenten die instaan voor de bediening van de toestellen in deze twee cabines. Deze regeling is slechts tijdelijk, in geval van overname van de lijn Mechelen-Terneuzen door de Staat kunnen door deze laatsten andere voorwaarden aan De Naeyer & Cie worden opgelegd.

De dienst wordt geleverd door de exclusieve zorg van de spoorlijn Mechelen-Terneuzen die als enige de betrokken agenten heeft gemachtigd. Als de ervaring de noodzaak zou aantonen om op deze posten een tweede bewaker te plaatsen, zou ook de helft van de salarissen voor rekening komen van de spoorlijn Mechelen-Terneuzen. De Naeyer & Cie zou in dit geval onmiddellijk verwittigd worden door de spoorlijn Mechelen-Terneuzen, die bovendien als enige zal beoordelen of deze maatregel gepast is.

Het deel van de interventie van De Naeyer & Cie in deze kosten, evenals de onderhoud-, verlichtings- en stookkosten voorzien in artikel 3 hierboven, worden maandelijks betaald, de rekeningen worden opgemaakt door de spoorlijn Mechelen-Terneuzen.

Art. 5. De twee cabines X en Y worden gebouwd door De Naeyer & Cie volgens de plannen en aanduidingen van de spoorlijn Mechelen-Terneuzen. De sintels die nodig zijn voor de dijk voor de oprichting van deze cabines zullen worden geleverd door De Naeyer & Cie.

Art. 6. Een bedrag van 60 Frank wordt betaald voor de door hun verbinding in beslag genomen gebied spoorweggrond.

Art. 7. In opdracht van de spoorwegmaatschappij Mechelen-Terneuzen zijn de in Vignola stalen(*) rails geplaatst door De Naeyer & Cie.

De nodige reservetoestellen zijn voorbereid en verzorgd door De Naeyer & Cie.

Art. 8. De Slagbomen van de "Kaasstraat" worden op gemeenschappelijke kosten aangepast en van uit de cabine bediend.

Het bedrijf Mechelen-Terneuzen onderhoud samen met De Naeyer & Cie de slagbomen en hun verbindingen.

Art. 9. De agenten die verantwoordelijk zijn voor de bediening van de seinen, slagbomen en veiligheidsinrichtingen, enz. handelen voor de specifieke rekening en onder de verantwoordelijkheid van elk van de contractpartijen met betrekking tot hun dienst.

Alvorens de lijn Mechelen-Terneuzen over te steken of er op te rijden, moeten de treinen of machines van De Naeyer & Cie verplicht stoppen bij de baren nrs 3 en 5 die op het bij de overeenkomst gevoegde plan staan; de treinen of machines mogen pas weer starten na het op veilig stellen van de betreffende seinen.

Art. 10. De concessiehouders zijn aansprakelijk voor alle ongevallen en schade als gevolg van schuld of de nalatigheid van hun zijde of die van hun agenten.

In geval van schade aan de hen ter beschikking gestelde apparatuur, zullen zij de herstellingskosten vergoeden die door het bedrijf zullen worden uitgevoerd.

Art. 11. Ongevallen die gebeuren als gevolg van de bediening van de ontsporingsswissels komen altijd op rekening van De Naeyer & Cie.

Art. 12. Treinen op de lijn Mechelen-Terneuzen hebben altijd voorrang op deze van De Naeyer & Cie. De toegang tot de overweg moet 10 minuten voor de aankomst van de treinen op de lijn Mechelen-Terneuzen verboden voor treinen of machines van eigen aannemers.

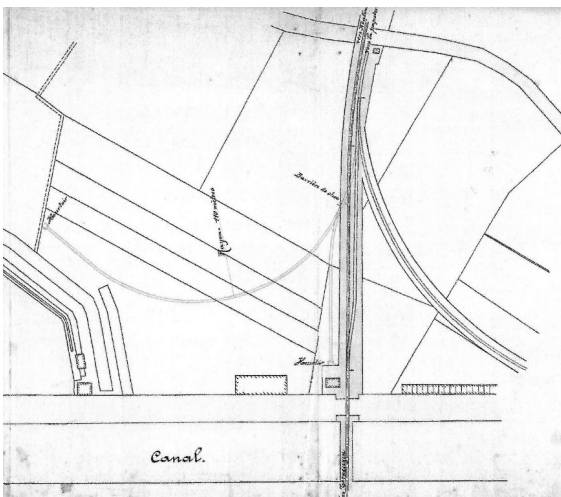
Art. 13. De Naeyer & Cie zal alle instructies opvolgen die de Administratie van de lijn Mechelen-Terneuzen nuttig acht om hen nadien voor te schrijven om de verkeersveiligheid te waarborgen.

Art. 14. Deze overeenkomst is van kracht voor de volledige duur van de uitbating van de lijn Mechelen-Terneuzen onder de hoede van de beide contractanten.

Gedaan in tweevoud te Sint-Niklaas op 30 november 1897.

De gedelegeerd bestuurder,
Van de Spoorlijn Mechelen-Terneuzen.

De Industriëlen,
De Naeyer & Cie.

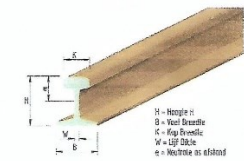

Situering van de aansluiting op de Spoorlijn Mechelen-Terneuzen.

Langs de rechterzijde van de tekening komt het spoor uit de fabriek naar de lijn Mechelen-Terneuzen. Het spoor liep een stuk parallel met de lijn Mechelen-Terneuzen. Vóór het tunnelletje op de Heindonkse steenweg (vroeger Kaastraat of Rue du fromage) was een overweg waarlangs de trein uit de fabriek kwam. Enkele meter verder is een tweede tunnelletje langwaar men nu de containerterminal kan bereiken aan Kraagput en naar Klein-Willebroek. Vroeger reedt daar de trein van De Naeyer & Cie naar de houtzagerij van de fabriek richting Klein-Willebroek (Broek De Naeyer).

(*) Vignola Rails

Deze railprofielen zijn speciaal bedoeld voor spoor, de zogenaamde spoorprofielen. Leverbaar in diverse lengten en staalkwaliteiten.

Afbeelding: Bemo Rail BV, Nederland.

Chemin de Fer de Malines à Terneuzen

BUREAU DE LA DIRECTION

N° 2498

Annexe.

St. Nicolas le 16 juin 1896.

Nota: Deze overeenkomst is oorspronkelijk gesteld in de Franse taal en bevatte veel technische termen wat het vertalen niet gemakkelijk maakte. De namen van de contractanten werden aangepast.

René Pattyn

Ere-Leden

ANCIAUX Bavo	WILLEBROEK	SCHAERLAECKEN Theo	WILLEBROEK
BEVERS Eddy	HEINDONK	SIEBENS Marcel	RUMST
BUGGENHOUDT	WILLEBROEK	VAN CAUTER Alain	WILLEBROEK
CANNAERTS-DOM	BLAASVELD	VAN DE VLIET Frans	WILLEBROEK
COENJAERTS Rafael	WILLEBROEK	VAN DER AUWERA-TAFFIEN	WILLEBROEK
DE JONGHE - TORFS	HEINDONK	VAN DER JEUGHT François	WILLEBROEK
DE MAEYER Danny	WILLEBROEK	VAN DESSEL Annie	WILLEBROEK
DERYCKE Noel dokter	GENT	VAN DYCK Georges	KEERBERGEN
DUYSBURGH Karel	LEEST	VAN DYCK Rudiger	WILLEBROEK
FOQUE Guy	WILLEBROEK	VAN HOOYMISSEN Carl	WILLEBROEK
HAUCHECORNE Viviane	WILLEBROEK	VAN HUMBEECK Luc	WILLEBROEK
HENS Werner - DE HEEL	WILLEBROEK	VAN NOTEN Yves	HINGENE
MAES Alfons	WILLEBROEK	VLEUGELS-BREMS Georges	KONTICH
MUYSHONDT-VAN MOER	WILLEBROEK		

Steunende Leden

AERTS Rudy	VILVOORDE	STEVENS Isidoor	WILLEBROEK
BROOS Jan	WILLEBROEK	TEMMERMAN Florette	WEMMEL
CALUWE Ludwig	ESSEN	TEMMERMAN Josephine	WILLEBROEK
DALLE-HAUCHECORNE	WILLEBROEK	THYSEBAERT Jozef	TEMSE
DE BACKER Ivo	BERCHEM	VAN ASBROECK Jan	KLEIN WILLEBROEK
DE BOECK Etienne	PUURS	VAN DE VONDEL Gerda	WILLEBROEK
DE BORGER Antoinette	BLAASVELD	VAN DER AA Eric	TISELT
DE BORGER Ariane	WILLEBROEK	VAN DER KRIEKEN Hendrik	MECHELEN
DE BRUYN Irma	WILLEBROEK	VAN DER TAELEN-DE BOECK	WILLEBROEK
DE CAUWER Luc	VILVOORDE	VAN INGELGEM Irena	BLAASVELD
DEZAEGER A. dokter	WILLEBROEK	VAN MOER Didier	TISELT
FRANS Victor-WOUTERS	HEINDONK	VAN PRAET-DAMMAN	BREENDONK
GEUENS Natalie	BREENDONK	VAN ROY-DE WITTE	WILLEBROEK
HERMANS Jan	TISELT	VANDAELE Hendrik	WILLEBROEK
HEYMANS Jef	WILLEBROEK	VEKEMANS Guido	WILLEBROEK
JORDAENS Flor	PUURS	VERBRUGGEN Luc	MALLE
LEMMENS Guido	BREENDONK	VERELST Jozef	WILLEBROEK
LEYS Kim	TISELT	VERHOEVEN - FOQUE	BLAASVELD
MOENS Eddy	WILLEBROEK	VERSTREPEN Christiaan	WILLEBROEK
PEETERS Jan	BREENDONK	WAUMANS Eddy	OPPUURS
REYNTIENS Marie-Louise	WILLEBROEK	WYMEERS Harry	WILLEBROEK

**Bedankt aan alle abonnees
en sponsors voor de steun aan
onze vereniging!!**

De Genealogische en Heemkundige Kring Vaertlinck vzw, Willebroek

Secretariaat: Molenweg 24 – 2830 Willebroek

Verzamelt:

Alle documenten over Willebroek met inbegrip van Blaasveld, Heindonk en Tisselt, zoals oude weekbladen, zichtkaarten en foto's;

Alle documenten over inwoners van deze gemeenten, doodsprentjes, doodsbriefen, familiearchief, akten van aankoop of verkoop.

Doe deze waardevolle voorwerpen niet weg maar verwittig één onzer bestuursleden.

U kan gewoon een e-mail zenden naar de secretaris:

rene.pattyn@telenet.be of info@vaertlinck.be

Bij uw volgende
aankoop denk
eens aan onze
sponsors !!!

BROODJES - KOFFIE - SALADBAR

EVV!

BROODJES - WARME SNACKS - KOUDE SCHOTELS
- ONTBIJT - ONTBIJTMANDEN - BROODMANDEN -
KOFFIE - SALADBAR

Vanzelfsprekend leveren wij aan bedrijven.
Ook voor bedrijfsevenementen, meetings en privéfeesten
hebben wij de perfecte oplossing.

Bespaar uw kostbare tijd door uw broodjes telefonisch te
bestellen

Maak tevens gebruik van onze **SPAARKAART!**

OPENINGSUREN

maandag van 9 - 15u
dinsdag 9 - 15u
woensdag van 7 - 15u

donderdag van 9 - 15u
vrijdag van 9 - 15u
zaterdag van 9 - 15u

zon- en feestdagen GESLOTEN!

L. De Naeyerplein 5, 2830 Willebroek
03 434 20 33 • 0485 36 11 27

AD Willebroek

Dendermondsesteenweg 168/A
2830 Willebroek
Tel. 03 886 41 30

Openingsuren

Maandag	van 12u30 - 20u00	Vrijdag	van 08u00 - 20u00
Dinsdag	van 08u00 - 20u00	Zaterdag	van 08u00 - 20u00
Woensdag	van 08u00 - 20u00	Zondag	van 08u00 - 12u30
Donderdag	van 08u00 - 20u00	Feestdagen	van 08u00 - 12u30

**MEUBELEN
J. VANDENBERGH**

Brielen 5
2830 Tiselt
tel. 03-886 66 03
www.meubelenvandenbergh.be

Openingsuren: Maandag t/m zaterdag van 10 tot 18 u.
Zondag 13.30 tot 18u. en donderdag gesloten

Rijwielen en Naaimachines

CLAESSENS

Mechelsesteenweg 8
(aan de brug)
2830 Willebroek

Tel: 03/886 62 70 - 03/886 38 51

Openingsuren:

Dinsdag tot Vrijdag
09.00 tot 12.00 en van 13.30 tot 18.30

Zaterdag
09.00 tot 12.00 en van 13.30 tot 17.00

Maandag en Zondag
Gesloten

ELECTRO W. CLEEMPUT N.V.

- ALGEMENE ELECTRICITEITSWERKEN
RENOVATIE/NIEUWBOUW
- VERLICHTING
- VERWARMING
ERKEND VERDELER DIMPLEX
- HUISHOUDTOESTELLEN

Overwinningstraat 102 | 2830 Willebroek
tel. 03 886 77 37 | info@electrowcleemput.be

Bakkerij Philippe

Kerkstraat 26 - 2830 Willebroek

Tel. 03 886 65 09

4 broodautomaten

Baeckelmansstraat: Centeabank

Kard. Cardijnlaan Tisselt

Vennestraat Willebroek

Bezelaerstraat Blaasveld

Groep Kerremans

Overwinningstraat 87 - 2830 Willebroek
+32 3 886 43 39 - info@groepkerremans.be
www.groepkerremans.be

Zakenkantoor
Kerremans
UW VERZEKERINGSMAKELAAR

Crelan

Vastgoed
Kerremans
UW VASTGOEDMAKELAAR

van dyck

bed - bad - keukenlinnen - ondergoed - nachtkleding
naaiboetiek - modeaccessoires

A. Van Landegemstraat 41
2830 Willebroek
Tel. 03/886.60.82

Ik lees Vaertlinck Contact al jaren van A tot Z en raad het aan elke Willebroekenaar aan. Een abonnement kan al vanaf 20 euro

Met genegen groet,
Georges Van Dyck op zijn 93ste.

KEUKENCENTER MASURE

KEUKENS - BADKAMERS - DRESSINGS

Kleine Amer 15
2870 Kalfort - Puurs
Tel: 03 889 22 48
info@keukensmasure.be

Openingsuren

MA-VRIJ
10u - 18u30

Zaterdag
10u - 17u00

Zondagen en Feestdagen
Gesloten

上海酒家 CHINEES RESTAURANT SHANGHAI

Stationsplein 2
2830 Willebroek
Tel. 03 886 74 96

Ruime parking

Heeft u allergenen, gelieve dit te melden bij bestelling. Wij trachten u zo goed mogelijk verder te helpen.

Maandag	17u30-21u30
Dinsdag	GESLOTEN
Woensdag	GESLOTEN
Donderdag	17u30-21u30
Vrijdag	17u30-21u30
Zaterdag	17u30-21u30
Zondag	12u00-14u00 17u30-21u30

JUWELEN
UURWERKEN

Jan Maes

L. De Naeyerplein 31
2830 Willebroek
03 886 86 26

Bruul 85
2800 Mechelen
015 20 15 21

www.jan-maes-mechelen.be

BOEKSKE

Overwinningstraat 76 - Willebroek

Tel. 03/886.73.84

**Krantenronde
voor 7uur geleverd**

Kristel & Robert
De Maeyer
Visspecialzaak
Traiteur

Openingsuren
wo tot vrij 9u-18u
zat 9u-17u
zon 9u-12u

Ook open op Teestdagen 9u-12u
ma & di gesloten

Vooruitgangsstraat 106 - 2830 Willebroek

Tel: 03 860 93 31

www.visspecialzaak.be

info@visspecialzaak.be

Alle dagen culinair feest

Onze traiteurdienst - voor elke gelegenheid

www.inforegio.be/bloemenwinkel-het-groene-huis-willebroek

Het
Groene
Huis
bloemen & planten

OPENINGSUREN

maandag	12u-18u
dinsdag	gesloten
woensdag	9u30-18u
donderdag	9u30-18u
vrijdag	9u30-18u
zaterdag	9u30-16u
zondag	8u30-13u

Bruidswerk

Geschenken

Grafdecoraties

Bloemschik cursussen

Overwinningstraat 163b, 2830 Willebroek

Tel: 03 860 10 17 GSM: 0478 480 735

Een nieuwe verzekering afsluiten?
Dat kan makkelijk in KBC Mobile of KBC Touch

www.spiessensenwuyts.be

**KBC Verzekeringen
Spiessens & Wuyts bvba**

A. Van Landeghemplein 1

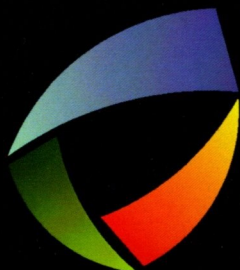
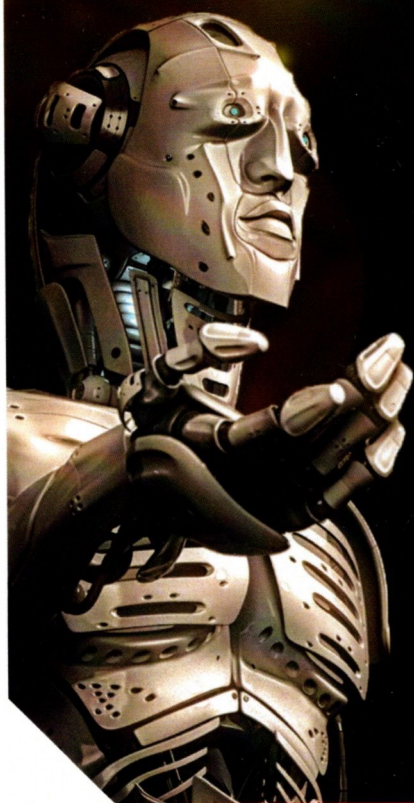
2830 Willebroek

03 866 17 38 - 0475.61.26.66

luc.spiessens2@verz.kbc.be

Ontdek onze digitale wereld...

MT PRINT FACTORY

by MICROFILM TECHNIK

Dendermondsesteenweg 151/4
2830 Willebroek
03 866 25 25

www.microfilmtechnik.be

www.mtprintfactory.be

print@mtprintfactory.be

DRUKWERK EN GRAFISCH ONTWERP

KOPIEREN, PRINTEN & AFWERKING

MICROFILM & SCANNING

WWW.MTPRINTSTORE.BE

zelfs gesloten zijn we open...